

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту Закону України «Про примусове виконання рішень»

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
Кодекс законів про працю України	
<p>Стаття 129. Заборона відрахувань з <i>вихідної допомоги</i>, компенсаційних та інших виплат</p> <p>Не допускаються відрахування з <i>вихідної допомоги</i>, компенсаційних та інших виплат, на які згідно з законодавством не звертається стягнення.</p>	<p>Стаття 129. Заборона відрахувань з компенсаційних та інших виплат</p> <p>Не допускаються відрахування з компенсаційних та інших виплат, на які згідно з законодавством не звертається стягнення.</p>
Житловий кодекс Української РСР	
<p>Стаття 109. Виселення з жилих приміщень</p> <p>Виселення із займаного жилого приміщення допускається з підстав, установлених законом. Виселення проводиться добровільно або в судовому порядку. Допускається виселення в адміністративному порядку з санкції прокурора лише осіб, які самоправно зайняли жиле приміщення або проживають у будинках, що загрожують обвалом.</p> <p>Громадянам, яких виселяють з жилих приміщень, одночасно надається інше постійне жиле приміщення, за винятком виселення громадян при зверненні стягнення на жилі приміщення, що були придбані ними за рахунок кредиту (позики) банку чи іншої особи, повернення якого</p>	<p>Стаття 109. Виселення з жилих приміщень</p> <p>Виселення із займаного жилого приміщення допускається з підстав, установлених законом. Виселення проводиться добровільно або в судовому порядку. Допускається виселення в адміністративному порядку з санкції прокурора лише осіб, які самоправно зайняли жиле приміщення або проживають у будинках, що загрожують обвалом.</p> <p>Громадянам, яких виселяють з жилих приміщень, одночасно надається інше постійне жиле приміщення, за винятком виселення громадян при зверненні стягнення на жилі приміщення, що були придбані ними за рахунок кредиту (позики) банку чи іншої особи, повернення якого забезпечене іпотекою відповідного жилого приміщення та у разі</p>

забезпечене іпотекою відповідного жилого приміщення. Постійне жите приміщення, що надається особі, яку виселяють, повинно бути зазначено в рішенні суду.

Звернення стягнення на передане в іпотеку жите приміщення є підставою для виселення всіх громадян, що мешкають у ньому, за винятками, встановленими законом. Після прийняття кредитором рішення про звернення стягнення на передані в іпотеку житловий будинок чи житлове приміщення шляхом позасудового врегулювання на підставі договору всі мешканці зобов'язані на письмову вимогу іпотекодержателя або нового власника добровільно звільнити житловий будинок чи житлове приміщення протягом одного місяця з дня отримання цієї вимоги, якщо сторонами не погоджено більший строк. Якщо громадяни не звільняють жите приміщення у встановлений або інший погоджений сторонами строк добровільно, їх примусове виселення здійснюється на підставі рішення суду.

примусової реалізації (передачі стягувачу) жилого приміщення у порядку, встановленому статтею 113 Закону України «Про примусове виконання рішень». Постійне жите приміщення, що надається особі, яку виселяють, повинно бути зазначено в рішенні суду.

Звернення стягнення на передане в іпотеку жите приміщення є підставою для виселення всіх громадян, що мешкають у ньому, за винятками, встановленими законом. Після прийняття кредитором рішення про звернення стягнення на передані в іпотеку житловий будинок чи житлове приміщення шляхом позасудового врегулювання на підставі договору всі мешканці зобов'язані на письмову вимогу іпотекодержателя або нового власника добровільно звільнити житловий будинок чи житлове приміщення протягом одного місяця з дня отримання цієї вимоги, якщо сторонами не погоджено більший строк. Якщо громадяни не звільняють жите приміщення у встановлений або інший погоджений сторонами строк добровільно, їх примусове виселення здійснюється на підставі рішення суду.

Примусова реалізація (передача стягувачу) жилого приміщення є підставою для виселення всіх громадян, що мешкають у ньому, за винятками, встановленими законом. Після реєстрації новим власником права власності на жите приміщення всі мешканці зобов'язані на письмову вимогу нового власника добровільно звільнити житловий будинок чи житлове приміщення протягом одного місяця з дня отримання цієї вимоги, якщо сторонами не погоджено більший строк. Якщо громадяни не звільняють жите приміщення у встановлений або інший погоджений

<p>Виселення громадян <i>при зверненні стягнення на жилі приміщення, що були придбані ними за рахунок кредиту (позики) банку чи іншої особи, повернення якого забезпечене іпотекою відповідного жилого приміщення</i>, є підставою для надання цим громадянам жилих приміщень з фондів житла для тимчасового проживання відповідно до статті 132⁻² цього Кодексу. Відсутність жилих приміщень з фондів житла для тимчасового проживання або відмова у їх наданні з підстав, встановлених статтею 132⁻² цього Кодексу, не тягне припинення виселення громадянина з <i>жилого приміщення, яке є предметом іпотеки, у порядку, встановленому частиною третьою цієї статті</i>.</p>	<p>сторонами строк добровільно, їх примусове виселення здійснюється на підставі рішення суду.</p> <p>Виселення громадян, у випадках передбачених частинами третьою та четвертою цієї статті, є підставою для надання цим громадянам жилих приміщень з фондів житла для тимчасового проживання відповідно до статті 132⁻² цього Кодексу. Відсутність жилих приміщень з фондів житла для тимчасового проживання або відмова у їх наданні з підстав, встановлених статтею 132⁻² цього Кодексу, не тягне припинення виселення громадянина з відповідного жилого приміщення, у порядку, встановленому частинами третьою та четвертою цієї статті.</p>
<p>Стаття 132⁻¹. Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання</p> <p>До жилих приміщень з фондів житла для тимчасового проживання відносяться жилі приміщення, пристосовані для тимчасового проживання громадян, які не мають або втратили постійне місце проживання.</p> <p><i>Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання надаються громадянам, які втратили житло внаслідок звернення стягнення на жилі приміщення, що були придбані ними за рахунок кредиту (позики) банку чи іншої особи, повернення якого забезпечене іпотекою відповідного жилого приміщення, у порядку, встановленому цим Кодексом.</i></p>	<p>Стаття 132⁻¹. Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання</p> <p>До жилих приміщень з фондів житла для тимчасового проживання відносяться жилі приміщення, пристосовані для тимчасового проживання громадян, які не мають або втратили постійне місце проживання.</p> <p>Жилі приміщення з фондів житла для тимчасового проживання надаються у порядку, встановленому цим Кодексом, громадянам, які втратили житло внаслідок звернення стягнення на жилі приміщення, що були придбані ними за рахунок кредиту (позики) банку чи іншої особи, повернення якого забезпечене іпотекою відповідного</p>

	жилого приміщення або внаслідок примусової реалізації (передачі стягувачу) жилого приміщення.
Земельний кодекс України	
<p>Стаття 135. Земельні торги</p> <p>...</p> <p>2. Продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) здійснюється виключно на земельних торгах, крім випадків, встановлених частинами другою і третьою статті 134 цього Кодексу.</p> <p>На земельних торгах не може бути використане переважне право купівлі.</p> <p>Продаж земельних ділянок, що перебувають у приватній власності, або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) може здійснюватися на земельних торгах виключно з ініціативи власників земельної ділянки. У такому разі земельні торги регулюються положеннями цього Кодексу, якщо інше не передбачено законом чи договором з виконавцем земельних торгів.</p> <p>Звернення стягнення на земельні ділянки або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) здійснюється державним виконавцем, приватним виконавцем під час виконання рішень, що підлягають примусовому виконанню в порядку, встановленому <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>.</p>	<p>Стаття 135. Земельні торги</p> <p>2. Продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) здійснюється виключно на земельних торгах, крім випадків, встановлених частинами другою і третьою статті 134 цього Кодексу.</p> <p>На земельних торгах не може бути використане переважне право купівлі.</p> <p>Продаж земельних ділянок, що перебувають у приватній власності, або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) може здійснюватися на земельних торгах виключно з ініціативи власників земельної ділянки. У такому разі земельні торги регулюються положеннями цього Кодексу, якщо інше не передбачено законом чи договором з виконавцем земельних торгів.</p> <p>Звернення стягнення на земельні ділянки або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) здійснюється державним виконавцем, приватним виконавцем під час виконання рішень, що підлягають примусовому виконанню в порядку, встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>

<p>3. Організатором земельних торгів є:</p> <p>у разі продажу земельної ділянки - власник земельної ділянки, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, що здійснює реалізацію права державної чи комунальної власності на земельні ділянки відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу;</p> <p>у разі продажу емфітевзису, суперфіцію - особа, якій належить право емфітевзису, суперфіцію;</p> <p>у разі укладення на аукціоні договору оренди земельної ділянки - особа, яка відповідно до закону може виступати її орендодавцем;</p> <p>у разі укладення на аукціоні договору суперфіцію або емфітевзису - власник земельної ділянки, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, що здійснює реалізацію права державної чи комунальної власності на земельні ділянки відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу;</p> <p><i>у разі виконання рішень, що підлягають примусовому виконанню в порядку, визначеному Законом України «Про виконавче провадження», - державний виконавець.</i></p>	<p>3. Організатором земельних торгів є:</p> <p>у разі продажу земельної ділянки - власник земельної ділянки, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, що здійснює реалізацію права державної чи комунальної власності на земельні ділянки відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу;</p> <p>у разі продажу емфітевзису, суперфіцію - особа, якій належить право емфітевзису, суперфіцію;</p> <p>у разі укладення на аукціоні договору оренди земельної ділянки - особа, яка відповідно до закону може виступати її орендодавцем;</p> <p>у разі укладення на аукціоні договору суперфіцію або емфітевзису - власник земельної ділянки, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, що здійснює реалізацію права державної чи комунальної власності на земельні ділянки відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу.</p>
--	---

<p>Виконавцем земельних торгів є суб'єкт господарювання, який уклав з організатором земельних торгів договір про їх проведення.</p> <p>Учасником земельних торгів є фізична або юридична особа, яка подала виконавцю земельних торгів документи, зазначені в частині сьомій статті 137 цього Кодексу, сплатила реєстраційний та гарантійний внески, зареєстрована у книзі реєстрації учасників земельних торгів і відповідно до закону може набувати право власності чи користування земельною ділянкою, яка виставляється на земельні торги.</p>	<p>Виконавцем земельних торгів є суб'єкт господарювання, який уклав з організатором земельних торгів договір про їх проведення.</p> <p>Учасником земельних торгів є фізична або юридична особа, яка подала виконавцю земельних торгів документи, зазначені в частині сьомій статті 137 цього Кодексу, сплатила реєстраційний та гарантійний внески, зареєстрована у книзі реєстрації учасників земельних торгів і відповідно до закону може набувати право власності чи користування земельною ділянкою, яка виставляється на земельні торги.</p>
Цивільний кодекс України	
<p>Стаття 536. Проценти</p> <p>1. За користування чужими грошовими коштами боржник зобов'язаний сплачувати проценти, якщо інше не встановлено договором між фізичними особами.</p> <p>2. Розмір процентів за користування чужими грошовими коштами встановлюється договором, законом або іншим актом цивільного законодавства.</p>	<p>Стаття 536. Проценти</p> <p>1. За користування чужими грошовими коштами боржник зобов'язаний сплачувати проценти, якщо інше не встановлено договором між фізичними особами.</p> <p>2. Розмір процентів за користування чужими грошовими коштами встановлюється договором, законом або іншим актом цивільного законодавства.</p> <p>3. Правила цієї статті застосовуються також до боржника у випадку невиконання ним судового рішення майнового характеру. Визначення розміру процентів та їх стягнення відбуваються у судовому порядку.</p>

Сімейний кодекс України	
<p>Стаття 196. Відповідальність за прострочення сплати аліментів, оплати додаткових витрат на дитину</p> <p>1. У разі виникнення заборгованості з вини особи, яка зобов'язана сплачувати аліменти за рішенням суду або за домовленістю між батьками, одержувач аліментів має право на стягнення неустойки (пені) у розмірі одного відсотка суми несплачених аліментів за кожен день прострочення від дня прострочення сплати аліментів до дня їх повного погашення або до дня ухвалення судом рішення про стягнення пені, але не більше 100 відсотків заборгованості.</p> <p>У разі застосування до особи, яка зобов'язана сплачувати аліменти за рішенням суду, заходів, передбачених <i>частиною чотирнадцятою статті 71 Закону України «Про виконавче провадження»</i>, максимальний розмір пені повинен дорівнювати різниці між сумою заборгованості та розміром застосованих заходів примусового виконання, передбачених <i>частиною чотирнадцятою статті 71 Закону України «Про виконавче провадження»</i>.</p>	<p>Стаття 196. Відповідальність за прострочення сплати аліментів, оплати додаткових витрат на дитину</p> <p>1. У разі виникнення заборгованості з вини особи, яка зобов'язана сплачувати аліменти за рішенням суду або за домовленістю між батьками, одержувач аліментів має право на стягнення неустойки (пені) у розмірі одного відсотка суми несплачених аліментів за кожен день прострочення від дня прострочення сплати аліментів до дня їх повного погашення або до дня ухвалення судом рішення про стягнення пені, але не більше 100 відсотків заборгованості.</p> <p>У разі застосування до особи, яка зобов'язана сплачувати аліменти за рішенням суду, заходів, передбачених частиною чотирнадцятою статті 134 Закону України «Про примусове виконання рішень», максимальний розмір пені повинен дорівнювати різниці між сумою заборгованості та розміром застосованих заходів примусового виконання, передбачених частиною чотирнадцятою статті 134 Закону України «Про примусове виконання рішень».</p>
Кримінально-виконавчий кодекс України	
<p>Стаття 48. Порядок виконання покарання у виді конфіскації майна</p> <p>...</p> <p>2. Виконання покарання у виді конфіскації майна здійснюється органом державної виконавчої служби за</p>	<p>Стаття 48. Порядок виконання покарання у виді конфіскації майна</p> <p>...</p> <p>2. Виконання покарання у виді конфіскації майна здійснюється органом державної виконавчої служби за</p>

місцезнаходженням майна відповідно до <i>Закону України «Про виконавче провадження»</i> .	місцезнаходженням майна відповідно до Закону України «Про примусове виконання рішень» .
Повітряний кодекс України	
<p>Стаття 129. Порядок накладення, оплати та стягнення штрафів за правопорушення в галузі цивільної авіації</p> <p>...</p> <p>6. У разі якщо штраф не сплачено у строки, встановлені частиною четвертою цієї статті, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється державною виконавчою службою в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».</p>	<p>Стаття 129. Порядок накладення, оплати та стягнення штрафів за правопорушення в галузі цивільної авіації</p> <p>...</p> <p>6. Постанова про накладення штрафу є виконавчим документом та підлягає внесенню до Єдиного державного реєстру виконавчих документів.</p> <p>У разі якщо штраф не сплачено у строки, встановлені частиною четвертою цієї статті, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється органом державної виконавчої служби або приватним виконавцем в порядку, встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>
Господарський процесуальний кодекс України	
<p>Стаття 134. Тимчасове вилучення доказів для дослідження судом</p> <p>1. У разі неподання письмових, речових чи електронних доказів, що витребувані судом, без поважних причин або без повідомлення причин, суд може постановити ухвалу про тимчасове вилучення цих доказів державним виконавцем для дослідження судом.</p>	<p>Стаття 134. Тимчасове вилучення доказів для дослідження судом</p> <p>1. У разі неподання письмових, речових доказів, що витребувані судом, без поважних причин або без повідомлення причин, суд може постановити ухвалу про тимчасове вилучення цих доказів державним виконавцем для дослідження судом.</p>

<p>Стаття 141. Зустрічне забезпечення</p> <p>1. Суд може вимагати від особи, яка звернулася із заявою про забезпечення позову, забезпечити відшкодування можливих збитків відповідача, які можуть бути спричинені забезпеченням позову (зустрічне забезпечення).</p>	<p>Стаття 141. Зустрічне забезпечення</p> <p>1. Суд може вимагати від особи, яка звернулася із заявою про забезпечення позову, забезпечити відшкодування можливих збитків відповідача, які можуть бути спричинені забезпеченням позову (зустрічне забезпечення).</p> <p>Суд зобов'язаний застосовувати зустрічне забезпечення у разі прийняття судового рішення про забезпечення позову шляхом зупинення стягнення на підставі виконавчого документа або зупинення вчинення виконавчих дій виконавцем.</p>
<p>Стаття 193. Виконання мирової угоди</p> <p>1. Виконання мирової угоди здійснюється особами, які її уклали, в порядку і строки, передбачені цією угодою.</p> <p>2. <i>Ухвала про затвердження мирової угоди є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим Законом України «Про виконавче провадження».</i></p> <p>3. <i>У разі невиконання затвердженої судом мирової угоди ухвала суду про затвердження мирової угоди може бути подана для її примусового виконання в порядку, передбаченому законодавством для виконання судових рішень.</i></p>	<p>Стаття 193. Виконання мирової угоди</p> <p>1. Виконання мирової угоди здійснюється особами, які її уклали, в порядку і строки, передбачені цією угодою.</p>
<p>Стаття 255. Апеляційні скарги на ухвали суду першої інстанції</p> <p>1. Окремо від рішення суду першої інстанції можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали суду першої інстанції:</p> <p>...</p>	<p>Стаття 255. Апеляційні скарги на ухвали суду першої інстанції</p> <p>1. Окремо від рішення суду першої інстанції можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали суду першої інстанції:</p> <p>...</p>

<p>25) про розгляд скарг на рішення, дії (бездіяльність) органів <i>Державної</i> виконавчої служби, державного виконавця, приватного виконавця;</p> <p>...</p> <p>29) щодо тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України;</p>	<p>25) про розгляд скарг на рішення, дії (бездіяльність) органів державної виконавчої служби, державного виконавця, приватного виконавця;</p> <p>...</p> <p>29) щодо тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України;</p> <p>29¹) скасування тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України;</p>
<p>Стаття 327. Звернення судових рішень до виконання</p> <p>...</p> <p>7. У разі вирішення питання про: виправлення помилки у виконавчому документі; визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню; забезпечення виконання судового рішення; стягнення на користь боржника безпідставно одержаного стягувачем за виконавчим документом; поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання; відстрочення чи розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання; звернення стягнення на грошові кошти, що належать третім особам, та нерухоме майно, право власності на яке не зареєстровано в установленому законом порядку; зупинення виконання (дії) судового рішення; заміну сторони виконавчого провадження - суд вносить відповідну ухвалу до Єдиного державного реєстру виконавчих документів не пізніше двох днів з дня її постановлення у порядку, передбаченому частиною четвертою цієї статті.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 327. Звернення судових рішень до виконання</p> <p>...</p> <p>7. У разі вирішення питання про: виправлення помилки у виконавчому документі; визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню; забезпечення виконання судового рішення; стягнення на користь боржника безпідставно одержаного стягувачем за виконавчим документом; поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання; відстрочення чи розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання; звернення стягнення на грошові кошти, що належать третім особам, та нерухоме майно, право власності на яке не зареєстровано в установленому законом порядку; звернення стягнення на майно боржника на яке судом накладено арешт (заборону); зупинення виконання (дії) судового рішення; заміну сторони виконавчого провадження - суд вносить відповідну ухвалу до Єдиного державного реєстру виконавчих документів не пізніше двох днів з дня її постановлення у порядку, передбаченому частиною четвертою цієї статті.</p> <p>...</p>

<p>9. Положення про Єдиний державний реєстр виконавчих документів затверджується спільним нормативно-правовим актом <i>Міністерства юстиції України та Державної судової адміністрації України.</i></p>	<p>9. Положення про Єдиний державний реєстр виконавчих документів затверджується спільним нормативно-правовим актом Державної судової адміністрації України та Міністерства юстиції України.</p>
<p>Стаття 334. Заміна сторони виконавчого провадження</p> <p>...</p> <p>5. Положення цієї статті застосовуються також у випадку необхідності заміни боржника або стягувача у <i>виконавчому листі</i> до відкриття виконавчого провадження.</p>	<p>Стаття 334. Заміна сторони виконавчого провадження</p> <p>...</p> <p>5. Положення цієї статті застосовуються також у випадку необхідності заміни боржника або стягувача у наказі чи судовому наказі до відкриття виконавчого провадження.</p>
<p>Відсутня</p>	<p>Стаття 336¹. Вирішення питання про звернення стягнення на майно боржника на яке судом накладено арешт (заборону)</p> <p>1. Питання про звернення стягнення на майно боржника на яке судом накладено арешт (заборону), при виконанні судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) вирішується судом, який наклав відповідний арешт (заборону) за поданням державного виконавця, приватного виконавця.</p> <p>2. Суд розглядає подання, зазначене в частині першій цієї статті, негайно, але не пізніше наступного дня з дня його надходження до суду, без повідомлення (виклику) сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного чи приватного виконавця.</p>
<p>Стаття 337. Тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України</p>	<p>Стаття 337. Тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України</p>

1. Тимчасове обмеження фізичної особи - *боржника* у праві виїзду за межі України може бути застосоване судом як виключний захід забезпечення виконання судового рішення.

2. Тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України застосовується в порядку, визначеному цим Кодексом для забезпечення позову, із особливостями, визначеними цією статтею.

3. Суд може постановити ухвалу про тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України фізичної особи, яка є боржником за невиконанням нею судовим рішенням, на строк до повного виконання такого судового рішення.

4. Ухвала про тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України може бути постановлена за поданням державного або приватного виконавця, *яким відкрито відповідне виконавче провадження*. Суд негайно розглядає таке подання без повідомлення сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного (приватного) виконавця.

1. Тимчасове обмеження фізичної у праві виїзду за межі України може бути застосоване судом як виключний захід забезпечення виконання судового рішення.

2. Тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України застосовується в порядку, визначеному цим Кодексом для забезпечення позову, із особливостями, визначеними цією статтею.

3. Суд може постановити ухвалу про тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України фізичної особи, яка є боржником за невиконанням нею судовим рішенням або **керівником юридичної особи, яка є боржником - за невиконанням нею судовим рішенням, рішенням інших органів (посадових осіб)** на строк до повного виконання такого судового рішення.

4. Ухвала про тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України може бути постановлена за поданням державного або приватного виконавця. Суд за **місцезнаходженням органу державної виконавчої служби або офісу приватного виконавця** негайно розглядає таке подання без повідомлення сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного (приватного) виконавця.

5. Суд, що постановив ухвалу про тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України може скасувати відповідне тимчасове обмеження фізичної особи за вмотивованою заявою боржника.

6. Суд розглядає заяву про скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України у десятиденний строк з дня її надходження у судовому засіданні з повідомленням сторін та інших заінтересованих

<p>5. Тимчасове обмеження фізичної особи - боржника у праві виїзду за межі України може бути застосоване судом до закриття провадження у справі про неплатоспроможність такої фізичної особи в порядку, визначеному Кодексом України з процедур банкрутства.</p>	<p>осіб за обов'язкової участі державного (приватного) виконавця.</p> <p>7. За результатами розгляду заяви про скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України постановляється ухвала, яка може бути оскаржена.</p> <p>8. Відмова у скасуванні тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України не перешкоджає повторному зверненню з такою самою заявою у разі виникнення нових обставин, що обґрунтовують необхідність скасування тимчасового обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України.</p> <p>9. Тимчасове обмеження фізичної особи - боржника у праві виїзду за межі України може бути застосоване судом до закриття провадження у справі про неплатоспроможність такої фізичної особи в порядку, визначеному Кодексом України з процедур банкрутства.</p>
<p>Стаття 339. Право на звернення із скаргою до суду</p> <p>1. <i>Сторони виконавчого провадження</i> мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що рішенням, дією або бездіяльністю державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, порушено їхні права.</p>	<p>Стаття 339. Право на звернення із скаргою до суду</p> <p>1. Сторони, інші учасники виконавчого провадження, та інші особи мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що рішенням, дією або бездіяльністю державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, порушено їхні права.</p>
<p>Стаття 341. Строки для звернення із скаргою</p> <p>1. Скаргу може бути подано до суду:</p>	<p>Стаття 341. Строки для звернення із скаргою</p> <p>1. Скаргу може бути подано до суду:</p>

<p>а) у <i>десятиденний строк</i> з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її права;</p> <p>б) у <i>триденний строк</i> з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її права, у разі оскарження постанови про відкладення провадження виконавчих дій.</p>	<p>а) протягом десяти робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її права або свободи;</p> <p>б) протягом трьох робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її права, у разі оскарження постанови про відкладення провадження виконавчих дій.</p>
Цивільний процесуальний кодекс України	
<p>Стаття 146. Тимчасове вилучення доказів для дослідження судом</p> <p>1. У разі неподання письмових, речових <i>чи електронних</i> доказів, що витребувані судом, без поважних причин або без повідомлення причин їх неподання суд може постановити ухвалу про тимчасове вилучення цих доказів державним виконавцем для дослідження судом.</p>	<p>Стаття 146. Тимчасове вилучення доказів для дослідження судом</p> <p>1. У разі неподання письмових, речових доказів, що витребувані судом, без поважних причин або без повідомлення причин, суд може постановити ухвалу про тимчасове вилучення цих доказів державним виконавцем для дослідження судом.</p>
<p>Стаття 154. Зустрічне забезпечення</p> <p>...</p> <p>3. Суд зобов'язаний застосовувати зустрічне забезпечення, якщо:</p> <p>1) позивач не має зареєстрованого в установленому законом порядку місця проживання (перебування) чи місцезнаходження на території України та майна, що знаходиться на території України, в розмірі, достатньому для відшкодування можливих збитків відповідача, які можуть бути спричинені забезпеченням позову, у випадку відмови у позові;</p>	<p>Стаття 154. Зустрічне забезпечення</p> <p>...</p> <p>3. Суд зобов'язаний застосовувати зустрічне забезпечення, якщо:</p> <p>1) позивач не має зареєстрованого в установленому законом порядку місця проживання (перебування) чи місцезнаходження на території України та майна, що знаходиться на території України, в розмірі, достатньому для відшкодування можливих збитків відповідача, які можуть бути спричинені забезпеченням позову, у випадку відмови у позові;</p>

<p>2) суду надані докази того, що майновий стан позивача або його дії щодо відчуження майна чи інші дії можуть ускладнити або зробити неможливим виконання рішення суду про відшкодування збитків відповідача, які можуть бути спричинені забезпеченням позову, у випадку відмови у позові.</p>	<p>2) суду надані докази того, що майновий стан позивача або його дії щодо відчуження майна чи інші дії можуть ускладнити або зробити неможливим виконання рішення суду про відшкодування збитків відповідача, які можуть бути спричинені забезпеченням позову, у випадку відмови у позові; 3) забезпечення позову здійснюється шляхом зупинення стягнення на підставі виконавчого документа або зупинення вчинення виконавчих дій виконавцем.</p>
<p>Стаття 208. Виконання мирової угоди</p> <p>1. Виконання мирової угоди здійснюється особами, які її уклали, в порядку і в строки, передбачені цією угодою.</p> <p>2. <i>Ухвала про затвердження мирової угоди є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим Законом України «Про виконавче провадження».</i></p> <p>3. <i>У разі невиконання затвердженої судом мирової угоди ухвала суду про затвердження мирової угоди може бути подана для її примусового виконання в порядку, передбаченому законодавством для виконання судових рішень.</i></p>	<p>Стаття 208. Виконання мирової угоди</p> <p>1. Виконання мирової угоди здійснюється особами, які її уклали, в порядку і в строки, передбачені цією угодою.</p>
<p>Стаття 292. Правові наслідки визнання активів необґрунтованими</p> <p>4. Стягнення в дохід держави активів, визнаних судом необґрунтованими, або інших активів відповідача, які відповідають вартості необґрунтованих активів, здійснюється в порядку, встановленому <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>, крім випадків здійснення такого стягнення в порядку, встановленому Законом</p>	<p>Стаття 292. Правові наслідки визнання активів необґрунтованими</p> <p>4. Стягнення в дохід держави активів, визнаних судом необґрунтованими, або інших активів відповідача, які відповідають вартості необґрунтованих активів, здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень», крім випадків здійснення такого стягнення в порядку, встановленому Законом України »Про</p>

України »Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів».	Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів».
<p>Стаття 431. Звернення судових рішень до виконання</p> <p>...</p> <p>7. У разі вирішення питання про виправлення помилки у виконавчому документі; визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню; забезпечення виконання судового рішення; стягнення на користь боржника безпідставно одержаного стягувачем за виконавчим документом; поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання; відстрочення чи розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання; звернення стягнення на грошові кошти, що належать третім особам, та нерухоме майно, право власності на яке не зареєстровано в установленому законом порядку; зупинення виконання (дії) судового рішення; заміну сторони виконавчого провадження суд вносить відповідну ухвалу до Єдиного державного реєстру виконавчих документів не пізніше двох днів з дня її постановлення у порядку, передбаченому частиною четвертою цієї статті.</p> <p>...</p> <p>9. Положення про Єдиний державний реєстр виконавчих документів затверджується спільним</p>	<p>Стаття 431. Звернення судових рішень до виконання</p> <p>...</p> <p>7. У разі вирішення питання про виправлення помилки у виконавчому документі; визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню; забезпечення виконання судового рішення; стягнення на користь боржника безпідставно одержаного стягувачем за виконавчим документом; поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання; відстрочення чи розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання; звернення стягнення на грошові кошти, що належать третім особам, та нерухоме майно, право власності на яке не зареєстровано в установленому законом порядку; звернення стягнення на майно боржника на яке судом накладено арешт (заборону); примусову реалізацію об'єкта житлової нерухомості, в якому зареєстровано місце проживання малолітньої дитини; зупинення виконання (дії) судового рішення; заміну сторони виконавчого провадження суд вносить відповідну ухвалу до Єдиного державного реєстру виконавчих документів не пізніше двох днів з дня її постановлення у порядку, передбаченому частиною четвертою цієї статті.</p> <p>...</p> <p>9. Положення про Єдиний державний реєстр виконавчих документів затверджується спільним нормативно-правовим</p>

нормативно-правовим актом <i>Міністерства юстиції України та Державної судової адміністрації України.</i>	актом Державної судової адміністрації України та Міністерства юстиції України.
<p>Стаття 438. Оголошення розшуку <i>боржника або дитини, привід боржника</i></p> <p>1. Розшук <i>боржника або дитини, привід боржника</i> оголошуються за місцем виконання рішення або за останнім відомим місцем проживання (перебування) боржника або дитини чи місцезнаходженням їхнього майна, або за місцем проживання (перебування) стягувача.</p>	<p>Стаття 438. Оголошення розшуку боржника - фізичної особи, або дитини</p> <p>1. Розшук боржника - фізичної особи, або дитини, оголошуються за місцем виконання рішення або за останнім відомим місцем проживання (перебування) боржника або дитини чи місцезнаходженням їхнього майна, або за місцем проживання (перебування) стягувача.</p>
<p>Стаття 439. Вирішення питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння особи</p> <p>1. Питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння боржника - фізичної особи або особи, у якій знаходиться майно боржника чи майно та кошти, належні боржникові від інших осіб, <i>або дитина, щодо якої є виконавчий документ про її відібрання</i>, при виконанні судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) вирішується судом за місцезнаходженням житла чи іншого володіння особи або судом, який ухвалив рішення за поданням державного виконавця, приватного виконавця.</p> <p>2. Суд розглядає подання, зазначене в частині першій цієї статті, негайно, але не пізніше наступного дня з дня його надходження до суду, без повідомлення (виклику) сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного чи приватного виконавця.</p>	<p>Стаття 439. Вирішення питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння особи</p> <p>1. Питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння боржника - фізичної особи або особи, у якій знаходиться майно боржника чи майно та кошти, належні боржникові від інших осіб, при виконанні судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) вирішується судом за місцезнаходженням житла чи іншого володіння особи або судом, який ухвалив рішення за поданням державного виконавця, приватного виконавця.</p> <p>2. Суд розглядає подання, зазначене в частині першій цієї статті, негайно, але не пізніше наступного дня з дня його надходження до суду, без повідомлення (виклику) сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного чи приватного виконавця.</p>

	<p>Стаття 439¹ Вирішення питання про звернення стягнення на майно боржника на яке судом накладено арешт (заборону)</p> <p>1. Питання про звернення стягнення на майно боржника на яке судом накладено арешт (заборону), при виконанні судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) вирішується судом, який наклав відповідний арешт (заборону) за поданням державного виконавця, приватного виконавця.</p> <p>2. Суд розглядає подання, зазначене в частині першій цієї статті, негайно, але не пізніше наступного дня з дня його надходження до суду, без повідомлення (виклику) сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного чи приватного виконавця.</p>
	<p>Стаття 439² Вирішення питання про примусову реалізацію об'єкта житлової нерухомості, в якому зареєстровано місце проживання малолітньої дитини</p> <p>1. Питання про примусову реалізацію об'єкта житлової нерухомості, в якому зареєстровано місце проживання малолітньої дитини, при виконанні судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) вирішується судом, який ухвалив рішення за поданням державного виконавця, приватного виконавця.</p> <p>2. Заява розглядається в судовому засіданні з повідомленням учасників справи. Їх неявка не є перешкодою для вирішення питання про примусову реалізацію об'єкта житлової нерухомості, в якому зареєстровано місце проживання малолітньої дитини. Суд розглядає таку заяву в десятиденний строк.</p>

<p>Стаття 441. Тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України</p> <p>...</p> <p>3. Суд може постановити ухвалу про тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України фізичної особи, яка є боржником за невиконаним нею судовим рішенням або рішенням інших органів (посадових осіб), <i>якщо така особа ухиляється від виконання зобов'язань, покладених на неї відповідним рішенням</i>, на строк до виконання зобов'язань за рішенням, що виконується у виконавчому провадженні.</p> <p>4. <i>Ухвала про тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України може бути постановлена судом за місцем виконання відповідного рішення за поданням державного або приватного виконавця. Суд негайно розглядає таке подання без повідомлення сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного (приватного) виконавця.</i></p> <p>5. Суд може скасувати тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України за вмотивованою заявою боржника.</p>	<p>Стаття 441. Тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України</p> <p>...</p> <p>3. Суд постановляє ухвалу про тимчасове обмеження у праві виїзду за межі України фізичної особи, яка є боржником - за невиконаним нею судовим рішенням, рішенням інших органів (посадових осіб) або керівником юридичної особи, яка є боржником - за невиконаним нею судовим рішенням, рішенням інших органів (посадових осіб) на строк до виконання зобов'язань за рішенням, що виконується у виконавчому провадженні.</p> <p>4. Ухвала про тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України може бути постановлена судом за поданням державного або приватного виконавця. Суд за місцезнаходженням органу державної виконавчої служби або офісу приватного виконавця негайно розглядає таке подання без повідомлення сторін та інших заінтересованих осіб за участю державного (приватного) виконавця.</p> <p>5. Суд, що постановив ухвалу про тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України, може скасувати тимчасове обмеження фізичної особи у праві виїзду за межі України за вмотивованою заявою боржника.</p>
<p>Стаття 442. Заміна сторони виконавчого провадження</p> <p>...</p> <p>5. Положення цієї статті застосовуються також у випадку необхідності заміни боржника або стягувача у виконавчому листі до відкриття виконавчого провадження.</p>	<p>Стаття 442. Заміна сторони виконавчого провадження</p> <p>...</p> <p>5. Положення цієї статті застосовуються також у випадку необхідності заміни боржника або стягувача у виконавчому листі чи судовому наказі до відкриття виконавчого провадження.</p>

<p>Стаття 447. Право на звернення із скаргою до суду</p> <p>1. <i>Сторони виконавчого провадження</i> мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що рішенням, дією або бездіяльністю державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, порушено їхні права чи свободи.</p>	<p>Стаття 447. Право на звернення із скаргою до суду</p> <p>1. Сторони, інші учасники виконавчого провадження, та інші особи мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що рішенням, дією або бездіяльністю державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, порушено їхні права чи свободи.</p>
<p>Стаття 449. Строки для звернення зі скаргою</p> <p>1. Скаргу може бути подано до суду:</p> <p>а) <i>у десятиденний строк</i> з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її права або свободи;</p> <p>б) <i>у триденний строк</i> з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її права, у разі оскарження постанови про відкладення провадження виконавчих дій.</p>	<p>Стаття 449. Строки для звернення зі скаргою</p> <p>1. Скаргу може бути подано до суду:</p> <p>а) протягом десяти робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її права або свободи;</p> <p>б) протягом трьох робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її права, у разі оскарження постанови про відкладення провадження виконавчих дій.</p>
<p align="center">Кодекс адміністративного судочинства України</p>	
<p>Стаття 147. Тимчасове вилучення доказів для дослідження судом</p> <p>1. У разі неподання без поважних причин письмових, речових чи електронних доказів, що витребувані судом, або неповідомлення причин їх неподання суд може постановити ухвалу про тимчасове вилучення цих доказів державним виконавцем для дослідження судом.</p>	<p>Стаття 147. Тимчасове вилучення доказів для дослідження судом</p> <p>1. У разі неподання без поважних причин письмових, чи речових доказів, що витребувані судом, або неповідомлення причин їх неподання суд може постановити ухвалу про тимчасове вилучення цих доказів державним виконавцем для дослідження судом.</p>

<p>Стаття 155. Заміна одного заходу забезпечення позову іншим</p> <p>1. За клопотанням учасника справи суд може допустити заміну одного заходу забезпечення позову іншим.</p> <p>2. Питання про заміну одного заходу забезпечення іншим вирішується судом в судовому засіданні наступного дня після надходження до суду відповідного клопотання.</p> <p>3. За наслідками розгляду клопотання про заміну одного заходу забезпечення позову іншим постановляється ухвала.</p>	<p>Стаття 155. Заміна одного заходу забезпечення позову іншим</p> <p>1. За клопотанням учасника справи суд може допустити заміну одного заходу забезпечення позову іншим.</p> <p>2. Питання про заміну одного заходу забезпечення іншим вирішується судом в судовому засіданні наступного дня після надходження до суду відповідного клопотання.</p> <p>3. За наслідками розгляду клопотання про заміну одного заходу забезпечення позову іншим постановляється ухвала.</p> <p>У разі заміни одного заходу забезпечення позову іншим суд може відповідно змінити заходи зустрічного забезпечення.</p>
	<p>Стаття 156¹. Зустрічне забезпечення</p> <p>1. У випадку застосування судом такого заходу забезпечення позову, як зупинення стягнення на підставі виконавчого документа або зупинення вчинення виконавчих дій виконавцем, суд зобов'язаний вимагати від особи, яка звернулася із заявою про забезпечення позову, забезпечити відшкодування збитків відповідача, які можуть бути спричинені забезпеченням позову (зустрічне забезпечення).</p> <p>2. Розмір зустрічного забезпечення визначається судом з урахуванням обставин справи. Заходи зустрічного забезпечення позову мають бути співмірними із заходами забезпечення позову, застосованими судом, та розміром збитків, яких може зазнати відповідач у зв'язку із забезпеченням позову.</p>

3. Зустрічне забезпечення, як правило, здійснюється шляхом внесення на депозитний рахунок суду грошових коштів у розмірі, визначеному судом. Якщо позивач з поважних причин не має можливості внести відповідну суму, зустрічне забезпечення також може бути здійснено шляхом:

1) надання гарантії банку, поруки або іншого фінансового забезпечення на визначену судом суму та від погодженої судом особи, щодо фінансової спроможності якої суд не має сумнівів;

2) вчинення інших визначених судом дій для усунення потенційних збитків та інших ризиків відповідача, пов'язаних із забезпеченням позову.

4. Питання застосування зустрічного забезпечення вирішується судом в ухвалі про забезпечення позову, яка може бути оскаржена в порядку, передбаченому цим Кодексом.

5. В ухвалі про забезпечення позову зазначаються розмір зустрічного забезпечення або інші дії, що повинен вчинити заявник у порядку зустрічного забезпечення.

6. Строк надання зустрічного забезпечення визначається судом та не може перевищувати десяти днів з дня постановлення ухвали про забезпечення позову, якщо інше не впливає зі змісту заходів зустрічного забезпечення.

7. Особа, за заявою якої застосовані заходи забезпечення позову із застосуванням зустрічного забезпечення, протягом визначеного судом строку має надати суду документи, що підтверджують надання зустрічного забезпечення.

	<p>8. Якщо особа, за заявою якої застосовані заходи забезпечення позову, не виконує вимоги суду щодо зустрічного забезпечення у визначений судом строк, суд скасовує ухвалу про забезпечення позову.</p> <p>9. У разі скасування судом заходів забезпечення позову одночасно скасовуються заходи зустрічного забезпечення, про що ухвалюється відповідне судове рішення.</p>
	<p>Стаття 156². Скасування зустрічного забезпечення</p> <p>1. Зустрічне забезпечення скасовується у випадку закриття провадження у справі з підстав, визначених пунктами 3, 5 частини першої статті 238 цього Кодексу або після набрання законної сили рішенням суду про задоволення позову в повному обсязі, про що окремо зазначається в резолютивній частині відповідного судового рішення.</p> <p>2. У випадку закриття провадження з інших причин або залишення позовної заяви без розгляду або у випадку ухвалення рішення суду щодо повної або часткової відмови у задоволенні позову зустрічне забезпечення скасовується, якщо протягом двадцяти днів з дня набрання відповідним рішенням або ухвалою суду законної сили, відповідачем або іншою особою, права або охоронювані законом інтереси якої порушено вжиттям заходів забезпечення позову, не буде подано позов про відшкодування збитків відповідно до статті 158 цього Кодексу.</p> <p>3. Якщо такий позов буде подано, зустрічне забезпечення діє як захід забезпечення позову у відповідному провадженні, а питання про його скасування вирішується одночасно з вирішенням цього позову по суті заявлених</p>

вимог, поверненням позовної заяви, відмовою у відкритті провадження у справі або залишенням вказаного позову без розгляду чи закриттям провадження.

4. Зустрічне забезпечення може бути скасовано судом в будь-який час за вмотивованим клопотанням відповідача або іншої особи, права або охоронювані законом інтереси якої порушуються у зв'язку з вжиттям заходів забезпечення позову.

5. Суд розглядає клопотання про скасування зустрічного забезпечення не пізніше п'яти днів з дня надходження до суду такого клопотання. За наслідками розгляду клопотання суд постановляє ухвалу. Ухвала суду про скасування зустрічного забезпечення або про відмову у його скасуванні може бути оскаржена.

6. У разі скасування зустрічного забезпечення грошові кошти, внесені особою на депозитний рахунок суду з метою зустрічного забезпечення, підлягають поверненню особі, яка здійснила таке зустрічне забезпечення, протягом п'яти днів з дня набрання законної сили ухвалою суду про скасування зустрічного забезпечення позову.

7. У разі скасування заходів забезпечення позову з підстав, передбачених частиною восьмою статті 157 цього Кодексу, зустрічне забезпечення скасовується, якщо протягом двадцяти днів з дня постановлення ухвали суду про скасування заходів забезпечення позову жодною особою, права або охоронювані законом інтереси якої порушено вжиттям заходів забезпечення позову, не буде подано позов про відшкодування збитків відповідно до статті 158 цього Кодексу.

<p>Стаття 158. Відшкодування збитків, заподіяних забезпеченням позову</p> <p>1. У випадку залишення позову без розгляду, а також закриття провадження у справі з підстав, визначених пунктами 2 та 4 частини першої статті 238 цього Кодексу, або у випадку ухвалення рішення суду щодо повної або часткової відмови у задоволенні позову відповідач або інша особа, чії права або охоронювані законом інтереси порушені внаслідок вжиття заходів забезпечення позову, має право на відшкодування збитків, заподіяних забезпеченням позову, за рахунок особи, за заявою якої такі заходи забезпечення позову вживалися.</p> <p>2. Положення цієї статті не застосовуються щодо відповідача або іншої особи, чії права або охоронювані законом інтереси порушені внаслідок вжиття заходів забезпечення позову, які є суб'єктом владних повноважень.</p>	<p>Стаття 158. Відшкодування збитків, заподіяних забезпеченням позову</p> <p>1. У випадку залишення позову без розгляду, а також закриття провадження у справі з підстав, визначених пунктами 2 та 4 частини першої статті 238 цього Кодексу, або у випадку ухвалення рішення суду щодо повної або часткової відмови у задоволенні позову відповідач або інша особа, чії права або охоронювані законом інтереси порушені внаслідок вжиття заходів забезпечення позову, має право на відшкодування збитків, заподіяних забезпеченням позову, за рахунок особи, за заявою якої такі заходи забезпечення позову вживалися.</p> <p>У разі заявлення вимоги про відшкодування збитків, заподіяних забезпеченням позову, протягом двадцяти днів з моменту набрання законної сили судовим рішенням, зазначеним у абзаці першому частини першої цієї статті, відшкодування збитків, заподіяних вжиттям заходів забезпечення позову, здійснюється в першу чергу за рахунок коштів зустрічного забезпечення.</p> <p>2. Положення цієї статті не застосовуються щодо відповідача або іншої особи, чії права або охоронювані законом інтереси порушені внаслідок вжиття заходів забезпечення позову, які є суб'єктом владних повноважень.</p>
<p>Стаття 191. Виконання умов примирення</p> <p>1. Ухвала про затвердження умов примирення виконується сторонами в порядку і строки, які нею визначені.</p>	<p>Стаття 191. Виконання умов примирення</p> <p>1. Ухвала про затвердження умов примирення виконується сторонами в порядку і строки, які нею визначені.</p>

<p>2. Ухвала про затвердження умов примирення є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим законом.</p> <p>3. У разі невиконання ухвали суду про затвердження умов примирення вона може бути подана для її примусового виконання в порядку, визначеному законодавством для виконання судових рішень.</p>	
<p>Стаття 254. Роз'яснення судового рішення</p> <p>1. За заявою учасника справи, <i>державного виконавця</i> суд роз'яснює ухвалене ним судове рішення, яке набрало законної сили, не змінюючи змісту судового рішення, шляхом постановлення ухвали.</p> <p>...</p> <p>3. Суд розглядає заяву про роз'яснення судового рішення у порядку, в якому було ухвалено відповідне судове рішення, протягом десяти днів з дня її надходження. У разі необхідності суд може розглянути питання роз'яснення судового рішення в судовому засіданні з повідомленням учасників справи та <i>державного виконавця</i>. Неприбуття у судове засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час та місце судового засідання, не перешкоджає розгляду заяви.</p>	<p>Стаття 254. Роз'яснення судового рішення</p> <p>1. За заявою учасника справи, державного, приватного виконавця суд роз'яснює ухвалене ним судове рішення, яке набрало законної сили, не змінюючи змісту судового рішення, шляхом постановлення ухвали.</p> <p>...</p> <p>3. Суд розглядає заяву про роз'яснення судового рішення у порядку, в якому було ухвалено відповідне судове рішення, протягом десяти днів з дня її надходження. У разі необхідності суд може розглянути питання роз'яснення судового рішення в судовому засіданні з повідомленням учасників справи та державного, приватного виконавця. Неприбуття у судове засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час та місце судового засідання, не перешкоджає розгляду заяви.</p>
<p>Стаття 287. Особливості провадження у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності органу державної виконавчої служби, приватного виконавця</p> <p>2. Позовну заяву може бути подано до суду:</p>	<p>Стаття 287. Особливості провадження у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності органу державної виконавчої служби, приватного виконавця</p> <p>2. Позовну заяву може бути подано до суду:</p>

<p>1) у десятиденний строк з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи інтересів;</p> <p>2) у триденний строк з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи інтересів, у разі оскарження постанови про відкладення провадження виконавчих дій.</p>	<p>1) протягом десяти робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи інтересів;</p> <p>2) протягом трьох робочих днів з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення її прав, свобод чи інтересів, у разі оскарження постанови про відкладення провадження виконавчих дій.</p>
<p>Стаття 373. Звернення судових рішень в адміністративних справах до виконання</p> <p>9. Положення про Єдиний державний реєстр виконавчих документів затверджується спільним нормативно-правовим актом <i>Міністерства юстиції України та Державної судової адміністрації України.</i></p>	<p>Стаття 373. Звернення судових рішень в адміністративних справах до виконання</p> <p>9. Положення про Єдиний державний реєстр виконавчих документів затверджується спільним нормативно-правовим актом Державної судової адміністрації України та Міністерства юстиції України.</p>
<p>Стаття 377. Примирення сторін у процесі виконання</p> <p>1. Заява про примирення, укладена між сторонами виконавчого провадження, або заява стягувача про відмову від примусового виконання в процесі виконання рішення подається в письмовій формі <i>державному виконавцеві</i>, який не пізніше триденного строку передає її для затвердження до суду, який видав виконавчий документ. Сторони можуть примиритися на умовах, що виходять за межі предмета спору, якщо такі умови примирення не порушують прав чи охоронюваних законом інтересів третіх осіб. Умови примирення не можуть суперечити закону або виходити за межі компетенції суб'єкта владних повноважень.</p>	<p>Стаття 377. Примирення сторін у процесі виконання</p> <p>1. Заява про примирення, укладена між сторонами виконавчого провадження, або заява стягувача про відмову від примусового виконання в процесі виконання рішення подається в письмовій формі державному виконавцеві, приватному виконавцеві, який не пізніше триденного строку передає її для затвердження до суду, який видав виконавчий документ. Сторони можуть примиритися на умовах, що виходять за межі предмета спору, якщо такі умови примирення не порушують прав чи охоронюваних законом інтересів третіх осіб. Умови примирення не можуть суперечити закону або виходити за межі компетенції суб'єкта владних повноважень.</p>

<p>Стаття 378. Відстрочення і розстрочення виконання, зміна чи встановлення способу і порядку виконання судового рішення</p> <p>1. За заявою сторони суд, який розглядав справу як суд першої інстанції, може відстрочити або розстрочити виконання рішення, а за заявою стягувача чи виконавця (у випадках, встановлених законом), - встановити чи змінити спосіб або порядок його виконання. Питання про відстрочення або розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання судового рішення може бути розглянуто також за ініціативою суду.</p> <p>..</p> <p>8. Ухвалу суду за результатами розгляду питання про відстрочення або розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання судового рішення може бути оскаржено в порядку, встановленому цим Кодексом. У необхідних випадках ухвала надсилається установі банку за місцезнаходженням боржника або <i>державному виконавцю</i>.</p>	<p>Стаття 378. Відстрочення і розстрочення виконання, зміна чи встановлення способу і порядку виконання судового рішення</p> <p>1. За заявою сторони суд, який розглядав справу як суд першої інстанції, може відстрочити або розстрочити виконання рішення, а за заявою стягувача чи державного виконавця або приватного виконавця (у випадках, встановлених законом), - встановити чи змінити спосіб або порядок його виконання. Питання про відстрочення або розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання судового рішення може бути розглянуто також за ініціативою суду.</p> <p>....</p> <p>8. Ухвалу суду за результатами розгляду питання про відстрочення або розстрочення виконання, зміну чи встановлення способу і порядку виконання судового рішення може бути оскаржено в порядку, встановленому цим Кодексом. У необхідних випадках ухвала надсилається установі банку за місцезнаходженням боржника або державному виконавцю чи приватному виконавцю.</p>
<p>Стаття 379. Заміна сторони виконавчого провадження</p> <p>1. У разі вибуття однієї із сторін виконавчого провадження за поданням <i>державного виконавця</i> або за заявою заінтересованої особи суд, який розглядав справу як суд першої інстанції, замінює сторону виконавчого провадження її правонаступником.</p> <p>2. Суд розглядає питання про заміну сторони виконавчого провадження в десятиденний строк</p>	<p>Стаття 379. Заміна сторони виконавчого провадження</p> <p>1. У разі вибуття однієї із сторін виконавчого провадження за поданням державного виконавця чи приватного виконавця, або за заявою заінтересованої особи суд, який розглядав справу як суд першої інстанції, замінює сторону виконавчого провадження її правонаступником.</p> <p>2. Суд розглядає питання про заміну сторони виконавчого провадження в десятиденний строк у судовому засіданні з</p>

<p>у судовому засіданні з повідомленням <i>державного виконавця</i> або заінтересованої особи, які звернулися з поданням (заявою), та учасників справи. Неприбуття у судове засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи, не перешкоджає судовому розгляду.</p>	<p>повідомленням державного виконавця чи приватного виконавця, або заінтересованої особи, які звернулися з поданням (заявою), та учасників справи. Неприбуття у судове засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи, не перешкоджає судовому розгляду.</p>
<p>Стаття 380. Поворот виконання судових рішень</p> <p>...</p> <p>5. До заяви про поворот виконання рішення шляхом повернення стягнутих грошових сум, майна або його вартості додається документ, який підтверджує те, що суму, стягнуту за раніше прийнятим рішенням, списано установою банку або майно вилучено <i>державним виконавцем</i>.</p>	<p>Стаття 380. Поворот виконання судових рішень</p> <p>.....</p> <p>5. До заяви про поворот виконання рішення шляхом повернення стягнутих грошових сум, майна або його вартості додається документ, який підтверджує те, що суму, стягнуту за раніше прийнятим рішенням, списано установою банку або майно вилучено державним виконавцем, приватним виконавцем.</p>
<p>Стаття 382. Судовий контроль за виконанням судових рішень в адміністративних справах</p> <p>...</p> <p>5. Суддя за клопотанням органу чи посадової особи, відповідальних за виконання рішення, на підставі відповідних доказів зменшує розмір штрафу, який стягується на користь Державного бюджету України за невиконання або неналежне виконання рішення, на суму штрафу, який було накладено за ці самі дії державним виконавцем відповідно до законодавства <i>про виконавче провадження</i>.</p> <p>6. Ухвала суду про накладення штрафу, що набрала законної сили, направляється для виконання до державної виконавчої служби. З наступного дня після набрання ухвалою законної сили на суму заборгованості</p>	<p>Стаття 382. Судовий контроль за виконанням судових рішень в адміністративних справах</p> <p>...</p> <p>5. Суддя за клопотанням органу чи посадової особи, відповідальних за виконання рішення, на підставі відповідних доказів зменшує розмір штрафу, який стягується на користь Державного бюджету України за невиконання або неналежне виконання рішення, на суму штрафу, який було накладено за ці самі дії державним виконавцем відповідно до законодавства про примусове виконання рішень.</p> <p>6. Ухвала суду про накладення штрафу, що набрала законної сили, направляється для виконання до органу державної виконавчої служби. З наступного дня після набрання ухвалою законної сили на суму заборгованості без</p>

без додаткового рішення суду нараховується пеня у розмірі трьох відсотків річних з урахуванням індексу інфляції.	додаткового рішення суду нараховується пеня у розмірі трьох відсотків річних з урахуванням індексу інфляції.
Митний кодекс України	
<p>Стаття 535. Загальні положення щодо порядку виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил</p> <p>2. Митний орган, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, виконує її самостійно або через <i>державного виконавця</i>.</p>	<p>Стаття 535. Загальні положення щодо порядку виконання постанови митного органу про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил</p> <p>2. Митний орган, який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення за порушення митних правил, виконує її самостійно або через орган державної виконавчої служби чи приватного виконавця.</p>
<p>Стаття 540. Примусове виконання постанови митного органу або суду про накладення штрафу</p> <p>1. У разі якщо штраф не буде сплачено у строки, встановлені статтею 539 цього Кодексу, постанова митного органу або суду (судді) надсилається для примусового виконання до <i>відділу державної виконавчої служби</i> за місцем проживання або роботи порушника або за місцезнаходженням його майна.</p>	<p>Стаття 540. Примусове виконання постанови митного органу або суду про накладення штрафу</p> <p>1. У разі якщо штраф не буде сплачено у строки, встановлені статтею 539 цього Кодексу, постанова митного органу або суду (судді) надсилається для примусового виконання до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця, в установленому законом порядку.</p> <p style="text-align: right;">.....</p>
Податковий кодекс України	
<p>Стаття 87. Джерела сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків</p> <p>87.11. Орган стягнення звертається до суду з позовом про стягнення суми податкового боргу платника податку -</p>	<p>Стаття 87. Джерела сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків</p> <p>87.11. Орган стягнення звертається до суду з позовом про стягнення суми податкового боргу платника податку - фізичної</p>

<p>фізичної особи. Стягнення податкового боргу за рішенням суду здійснюється <i>державною виконавчою службою відповідно до закону про виконавче провадження</i>.</p>	<p>особи. Стягнення податкового боргу за рішенням суду здійснюється органом державної виконавчої служби відповідно до Закону України «Про примусове виконання рішень».</p>
<p>Стаття 94. Адміністративний арешт майна</p> <p>94.15. Опис майна платника податків проводиться у присутності його посадових осіб чи їх представників, а також понятих.</p> <p>У разі відсутності посадових осіб платника податків або їх представників опис його майна здійснюється у присутності понятих.</p> <p>Для проведення опису майна у разі потреби залучається оцінювач.</p> <p>Представникам платника податків, майно якого підлягає адміністративному арешту, роз'яснюються їх права та обов'язки.</p> <p>Понятими не можуть бути працівники контролюючих органів або правоохоронних органів, а також інші особи, участь яких як понятих обмежується <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>.</p>	<p>Стаття 94. Адміністративний арешт майна</p> <p>94.15. Опис майна платника податків проводиться у присутності його посадових осіб чи їх представників, а також понятих.</p> <p>У разі відсутності посадових осіб платника податків або їх представників опис його майна здійснюється у присутності понятих.</p> <p>Для проведення опису майна у разі потреби залучається оцінювач.</p> <p>Представникам платника податків, майно якого підлягає адміністративному арешту, роз'яснюються їх права та обов'язки.</p> <p>Понятими не можуть бути працівники контролюючих органів або правоохоронних органів, а також інші особи, участь яких як понятих обмежується Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>
<p>Стаття 189. Особливості визначення бази оподаткування в разі постачання товарів/послуг в окремих випадках</p> <p>189.4. Базою оподаткування для товарів/послуг, що передаються/отримуються у межах договорів комісії (консигнації), поруки, довірчого управління, є вартість постачання цих товарів/послуг, визначена у порядку, встановленому статтею 188 цього Кодексу.</p>	<p>Стаття 189. Особливості визначення бази оподаткування в разі постачання товарів/послуг в окремих випадках</p> <p>189.4. Базою оподаткування для товарів/послуг, що передаються/отримуються у межах договорів комісії (консигнації), поруки, довірчого управління, є вартість постачання цих товарів/послуг, визначена у порядку, встановленому статтею 188 цього Кодексу.</p> <p>Дата збільшення податкових зобов'язань та податкового кредиту платників податку, що здійснюють</p>

<p>Дата збільшення податкових зобов'язань та податкового кредиту платників податку, що здійснюють постачання/отримання товарів/послуг у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів та без права власності на такі товари/послуги, визначається за правилами, встановленими статтями 187 і 198 цього Кодексу.</p> <p>Зазначений порядок дати виникнення податкових зобов'язань та податкового кредиту застосовується також на операції з примусового продажу арештованого майна <i>органами юстиції</i>.</p>	<p>постачання/отримання товарів/послуг у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів та без права власності на такі товари/послуги, визначається за правилами, встановленими статтями 187 і 198 цього Кодексу.</p> <p>Зазначений порядок дати виникнення податкових зобов'язань та податкового кредиту застосовується також на операції з примусового продажу арештованого майна у порядку визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>
<p>Стаття 196. Операції, що не є об'єктом оподаткування 196.1. Не є об'єктом оподаткування операції з:</p> <p>...</p> <p>196.1.20. передачі майна (конфіскованого майна, знахідок, майна, визнаного безхазяйним, скарбів, майна, за яким не звернувся власник до кінця строку зберігання (у тому числі майна, визначеного у статті 184 Митного кодексу України), що за правом успадкування чи на інших законних підставах переходить у власність держави, у розпорядження державних установ або організацій, уповноважених здійснювати їх збереження або постачання згідно із законодавством, а також операції з безоплатної передачі зазначеного в цьому пункті майна у випадках, визначених законодавством, у володіння і користування державних органів, установ (організацій), які утримуються за рахунок бюджетних коштів, а також закладів, в яких виховуються діти-сироти та діти,</p>	<p>Стаття 196. Операції, що не є об'єктом оподаткування 196.1. Не є об'єктом оподаткування операції з:</p> <p>...</p> <p>196.1.20. передачі майна (конфіскованого майна, знахідок, майна, визнаного безхазяйним, скарбів, майна, за яким не звернувся власник до кінця строку зберігання (у тому числі майна, визначеного у статті 184 Митного кодексу України), що за правом успадкування чи на інших законних підставах переходить у власність держави, у розпорядження державних установ або організацій, уповноважених здійснювати їх збереження або постачання згідно із законодавством, а також операції з безоплатної передачі зазначеного в цьому пункті майна у випадках, визначених законодавством, у володіння і користування державних органів, установ (організацій), які утримуються за рахунок бюджетних коштів, а також закладів, в яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені</p>

<p>позбавлені батьківського піклування, дитячих будинків сімейного типу, прийомних сімей.</p> <p>В</p>	<p>батьківського піклування, дитячих будинків сімейного типу, прийомних сімей.</p> <p>196.1.21. реалізації або передачі арештованого майна, в тому числі конфіскованого, у порядку встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>
<p align="center">Закон України «Про пенсійне забезпечення»</p>	
<p>Стаття 90. Відрахування з пенсій</p> <p>Відрахування з пенсій можуть провадитися на підставі судових рішень, ухвал, постанов і вироків (щодо майнових стягнень), виконавчих написів нотаріальних контор та інших рішень і постанов, виконання яких відповідно до чинного законодавства провадиться в порядку, встановленому для виконання судових рішень.</p> <p>Розмір відрахування з пенсії обчислюється з суми, що належить пенсіонерові до виплати.</p> <p>З пенсії може бути відраховано не більше 50 процентів її розміру: на утримання членів сім'ї (аліменти), на відшкодування збитків від розкрадання майна підприємств і організацій, на компенсацію шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим пошкодженням здоров'я, а також у зв'язку із смертю годувальника, на повернення переодержаних сум заробітної плати в передбачених законодавством випадках.</p> <p>З усіх інших видів стягнень може бути відраховано не більше 20 процентів пенсії.</p>	<p>Стаття 90. Відрахування з пенсій</p> <p>Відрахування з пенсій можуть провадитися на підставі судових рішень, ухвал, постанов і вироків (щодо майнових стягнень), виконавчих написів нотаріальних контор та інших рішень і постанов, виконання яких відповідно до чинного законодавства провадиться в порядку, встановленому для виконання судових рішень.</p> <p>Розмір відрахування з пенсії обчислюється з суми, що належить пенсіонерові до виплати.</p> <p>З пенсії може бути відраховано не більше 50 процентів її розміру: на утримання членів сім'ї (аліменти), на відшкодування збитків від розкрадання майна підприємств і організацій, на компенсацію шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим пошкодженням здоров'я, а також у зв'язку із смертю годувальника, на повернення переодержаних сум заробітної плати в передбачених законодавством випадках.</p> <p>З усіх інших видів стягнень може бути відраховано не більше 20 процентів пенсії.</p> <p>Розмір відрахувань з пенсії за кількома виконавчими документами не може перевищувати 50 процентів її розміру.</p>

Закон України «Про дорожній рух»

Стаття 34. Реєстрація та облік транспортних засобів

...

У разі звернення особи, яка внесена до Єдиного реєстру боржників, для здійснення перереєстрації, зняття з обліку транспортного засобу з метою його відчуження територіальні органи Міністерства внутрішніх справ України зобов'язані відмовити у вчиненні реєстраційної дії, про що не пізніше наступного робочого дня повідомити зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця із зазначенням відомостей про такий транспортний засіб.

Для автоматизованого обліку транспортних засобів, що використовуються на вулично-дорожній мережі загального користування і підлягають державній або відомчій реєстрації, та відомостей про їх власників та належних користувачів ведеться Єдиний державний реєстр транспортних засобів, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України.

Стаття 34. Реєстрація та облік транспортних засобів

...

Для автоматизованого обліку транспортних засобів, що використовуються на вулично-дорожній мережі загального користування і підлягають державній або відомчій реєстрації, та відомостей про їх власників та належних користувачів ведеться Єдиний державний реєстр транспортних засобів, держателем якого є Міністерство внутрішніх справ України.

З метою недопущення відчуження транспортних засобів, належних особі, відомості про яку внесено до Єдиного реєстру боржників, під час здійснення перереєстрації, зняття з обліку транспортного засобу здійснюється перевірка таких відомостей шляхом взаємодії Єдиного державного реєстру транспортних засобів та Єдиного реєстру боржників щодо наявності/відсутності відомостей про власника транспортного засобу в Єдиному реєстрі боржників в порядку, визначеному Міністерством юстиції України та Міністерством внутрішніх справ України.

У разі наявності відомостей в Єдиному реєстрі боржників відносно особи, якій належить транспортний засіб, територіальні органи Міністерства внутрішніх справ України зобов'язані відмовити у вчиненні реєстраційної дії (крім транспортних засобів, що були реалізовані (передані стягувачу) в порядку, встановленому статтею 113 Закону України «Про примусове виконання рішень», або безоплатно переданих конфіскованих транспортних

<p>...</p> <p>Порядок здійснення відомчої реєстрації та ведення обліку транспортних засобів визначається Кабінетом Міністрів України. Для ведення відомчого обліку зареєстрованих транспортних засобів відповідними органами, якими вони зареєстровані, створюються уніфіковані автоматизовані електронно-облікові системи. Відомості відомчого обліку щодо зазначених транспортних засобів є складовою частиною Єдиного державного реєстру. У разі наявності будь-яких обтяжень, реєстрація (перереєстрація) транспортних засобів здійснюється виключно за умови надання згоди на це обтяжувачем (обтяжувачами).</p>	<p>засобів), про що не пізніше наступного робочого дня повідомити зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця із зазначенням відомостей про такий транспортний засіб.</p> <p>...</p> <p>Порядок здійснення відомчої реєстрації та ведення обліку транспортних засобів визначається Кабінетом Міністрів України. Для ведення відомчого обліку зареєстрованих транспортних засобів відповідними органами, якими вони зареєстровані, створюються уніфіковані автоматизовані електронно-облікові системи. Відомості відомчого обліку щодо зазначених транспортних засобів є складовою частиною Єдиного державного реєстру. У разі наявності будь-яких обтяжень, реєстрація (перереєстрація) транспортних засобів здійснюється виключно за умови надання згоди на це обтяжувачем (обтяжувачами).</p> <p>У разі наявності відомостей в Єдиному реєстрі боржників відносно особи, якій належить транспортний засіб, відомча реєстрація (перереєстрація) транспортних засобів не здійснюється (крім транспортних засобів, що були реалізовані (передані стягувачу) в порядку, встановленому статтею 113 Закону України «Про примусове виконання рішень», або безоплатно переданих конфіскованих транспортних засобів).</p>
Закон України «Про нотаріат»	
<p>Стаття 8. Нотаріальна таємниця</p> <p>Нотаріальна таємниця – сукупність відомостей, отриманих під час вчинення нотаріальної дії або</p>	<p>Стаття 8. Нотаріальна таємниця</p> <p>Нотаріальна таємниця - сукупність відомостей, отриманих під час вчинення нотаріальної дії або звернення до нотаріуса</p>

<p>звернення до нотаріуса заінтересованої особи, в тому числі про особу, її майно, особисті майнові та немайнові права і обов'язки тощо.</p> <p>...</p> <p>Надання нотаріусом в установленому порядку та у випадках, передбачених <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>, інформації органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю не є порушенням нотаріальної таємниці.</p>	<p>заінтересованої особи, в тому числі про особу, її майно, особисті майнові та немайнові права і обов'язки тощо.</p> <p>...</p> <p>Надання нотаріусом в установленому порядку та у випадках, передбачених Законом України «Про примусове виконання рішень», інформації органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю не є порушенням нотаріальної таємниці.</p>
<p>Стаття 49. Відмова у вчиненні нотаріальних дій</p> <p>Нотаріус або посадова особа, яка вчиняє нотаріальні дії, відмовляє у вчиненні нотаріальної дії, якщо:</p> <p>...</p> <p><i>8¹) особа, яка звернулася з проханням про вчинення нотаріальної дії щодо відчуження належного їй майна, внесена до Єдиного реєстру боржників;</i></p> <p>..</p>	<p>Стаття 49. Відмова у вчиненні нотаріальних дій</p> <p>Нотаріус або посадова особа, яка вчиняє нотаріальні дії, відмовляє у вчиненні нотаріальної дії, якщо:</p> <p>...</p> <p>8¹) відомості про особу, яка звернулася з проханням про вчинення нотаріальної дії щодо відчуження та заставу належного їй майна, внесені до Єдиного реєстру боржників;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 55. Посвідчення договорів про відчуження та заставу майна</p> <p>Договори про відчуження та заставу майна, що підлягає реєстрації, крім випадків, встановлених статтею 38 Закону України «Про іпотеку», посвідчуються за умови подання документів, що підтверджують право власності на майно, що відчужується або заставляється, або за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі застави майбутнього майна або створення</p>	<p>Стаття 55. Посвідчення договорів про відчуження та заставу майна</p> <p>Договори про відчуження та заставу майна, що підлягає реєстрації, крім випадків, встановлених статтею 38 Закону України «Про іпотеку», посвідчуються за умови подання документів, що підтверджують право власності на майно, що відчужується або заставляється, або за наявності державної реєстрації права власності на таке майно у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно. У разі застави майбутнього майна або створення забезпечувального обтяження в</p>

<p>забезпечувального обтяження в майбутньому майні нотаріусу надаються документи, що підтверджують наявність прав на набуття такого майна у власність у майбутньому.</p> <p>При посвідченні договорів про відчуження або заставу жилого будинку, квартири, дачі, садового будинку, гаража, земельної ділянки, іншого нерухомого майна, транспортних засобів перевіряється відсутність будь-якої заборони відчуження або арешту майна.</p>	<p>майбутньому майні нотаріусу надаються документи, що підтверджують наявність прав на набуття такого майна у власність у майбутньому.</p> <p>При посвідченні договорів про відчуження або заставу жилого будинку, квартири, дачі, садового будинку, гаража, земельної ділянки, іншого нерухомого майна, транспортних засобів перевіряється відсутність будь-якої заборони відчуження або арешту майна, а також відсутність відомостей про особу, яка звернулася з проханням про вчинення нотаріальної дії щодо відчуження та заставу належного їй майна, в Єдиному реєстрі боржників.</p>
<p>Стаття 72. Видача свідоцтв про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів), свідоцтв про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів), якщо вони не відбулися</p> <p>Придбання арештованого нерухомого майна з прилюдних торгів (аукціонів) оформлюється нотаріусом за місцезнаходженням такого майна шляхом видачі набувачу відповідного свідоцтва на підставі документів, визначених <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>.</p>	<p>Стаття 72. Видача свідоцтв про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів), свідоцтв про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів), якщо вони не відбулися</p> <p>Придбання арештованого нерухомого майна з прилюдних торгів (аукціонів) оформлюється нотаріусом за місцезнаходженням такого майна шляхом видачі набувачу відповідного свідоцтва на підставі документів, визначених Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>
<p>Стаття 89. Зміст виконавчого напису</p> <p>У виконавчому написі повинні зазначатися: дата (рік, місяць, число) його вчинення, посада, прізвище, ім'я, по батькові нотаріуса, який вчинив виконавчий напис;</p>	<p>Стаття 89. Зміст виконавчого напису</p> <p>У виконавчому написі повинні зазначатися: дата (рік, місяць, число) його вчинення, посада, прізвище, ім'я, по батькові нотаріуса, який вчинив виконавчий напис; повне найменування (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та, за наявності, по батькові (для фізичних осіб)</p>

<p><i>найменування та адреса стягувача; найменування, адреса, дата і місце народження боржника, місце роботи (для фізичних осіб), номери рахунків в установах банків (для юридичних осіб);</i></p> <p>строк, за який провадиться стягнення; суми, що підлягають стягненню, або предмети, які підлягають витребуванню, в тому числі пеня, проценти, якщо такі належать до стягнення; розмір плати, сума державного мита, сплачуваного стягувачем, або мита, яке підлягає стягненню з боржника; номер, за яким виконавчий напис зареєстровано; дата набрання юридичної сили; строк пред'явлення виконавчого напису до виконання. Виконавчий напис скріплюється підписом і печаткою нотаріуса.</p>	<p>стягувача та боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або адреса місця проживання чи перебування (для фізичних осіб), дата народження боржника - фізичної особи; ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань стягувача та боржника (для юридичних осіб - за наявності); реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) боржника (для фізичних осіб - платників податків); строк, за який провадиться стягнення; суми, що підлягають стягненню, або предмети, які підлягають витребуванню, в тому числі пеня, проценти, якщо такі належать до стягнення; розмір плати, сума державного мита, сплачуваного стягувачем, або мита, яке підлягає стягненню з боржника; номер, за яким виконавчий напис зареєстровано; дата набрання юридичної сили; строк пред'явлення виконавчого напису до виконання. Виконавчий напис скріплюється підписом і печаткою нотаріуса.</p>
---	---

	Виконавчий напис є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим Законом України «Про примусове виконання рішень».
Стаття 90. Порядок стягнення за виконавчим написом Стягнення за виконавчим написом провадиться в порядку, встановленому <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i> .	Стаття 90. Порядок стягнення за виконавчим написом Стягнення за виконавчим написом провадиться в порядку, встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень» .
Стаття 91. Строк пред'явлення виконавчого напису Виконавчий напис може бути пред'явлено до примусового виконання протягом трьох років з моменту його вчинення. <i>Поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого напису здійснюється відповідно до Закону України «Про виконавче провадження».</i>	Стаття 91. Строк пред'явлення виконавчого напису Виконавчий напис може бути пред'явлено до примусового виконання протягом трьох років з моменту його вчинення. Виключена
Закон України «Про порядок виїзду з України і в'їзду в Україну громадян України»	
Стаття 6. Підстави для тимчасового обмеження права громадян України на виїзд з України Право громадянина України на виїзд з України може бути тимчасово обмежено у випадках, коли: ... 5) він ухиляється від виконання зобов'язань, покладених на нього судовим рішенням або рішенням інших органів (посадових осіб), що підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому законом, - до виконання зобов'язань або сплати заборгованості зі сплати аліментів;	Стаття 6. Підстави для тимчасового обмеження права громадян України на виїзд з України Право громадянина України на виїзд з України може бути тимчасово обмежено у випадках, коли: ... 5) він не виконує зобов'язань, покладених на нього судовим рішенням або рішенням інших органів (посадових осіб), що підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому законом, - до виконання зобов'язань або сплати заборгованості зі сплати аліментів;

Закон України «Про звернення громадян»

Стаття 12. Сфера застосування цього Закону

Дія цього Закону не поширюється на порядок розгляду заяв і скарг громадян, встановлений кримінальним процесуальним, цивільно-процесуальним, трудовим законодавством, законодавством про захист економічної конкуренції, законами України «Про судоустрій і статус суддів» та «Про доступ до судових рішень», Кодексом адміністративного судочинства України, законами України «Про запобігання корупції», «Про виконавче провадження».

Стаття 12. Сфера застосування цього Закону

Дія цього Закону не поширюється на порядок розгляду заяв і скарг громадян, встановлений кримінальним процесуальним, цивільно-процесуальним, трудовим законодавством, законодавством про захист економічної конкуренції, законами України «Про судоустрій і статус суддів» та «Про доступ до судових рішень», Кодексом адміністративного судочинства України, законами України «Про запобігання корупції», **«Про примусове виконання рішень».**

Закон України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні»

Стаття 11. Відповідальність юридичних осіб за правопорушення на ринку цінних паперів та у системі накопичувального пенсійного забезпечення

...

Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення. У разі якщо рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності не було виконано або не було оскаржено у судовому порядку, таке рішення набуває статусу виконавчого документа, *підлягає оформленню Національною комісією з цінних паперів та фондового*

Стаття 11. Відповідальність юридичних осіб за правопорушення на ринку цінних паперів та у системі накопичувального пенсійного забезпечення

...

Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення. У разі якщо рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності не було виконано або не було оскаржено у судовому порядку, таке рішення набуває статусу виконавчого документа, **підлягає внесенню до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або**

ринку відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження» та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законодавством.

Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до законодавства. У разі якщо зазначене рішення протягом місяця з дня набрання ним чинності було оскаржено у судовому порядку та адміністративним судом було відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням з урахуванням строків, передбачених Законом України «Про виконавче провадження».

приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».

Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до законодавства. У разі якщо зазначене рішення протягом місяця з дня набрання ним чинності було оскаржено у судовому порядку та адміністративним судом було відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

Закон України «Про банки і банківську діяльність»

Стаття 59. Арешт, стягнення та зупинення операцій по рахунках

Арешт на майно або кошти банку, що знаходяться на його рахунках, арешт на кошти та інші цінності юридичних або фізичних осіб, що знаходяться в банку, здійснюються виключно за постановою державного виконавця, приватного виконавця чи рішенням суду про стягнення коштів або про накладення арешту в порядку, встановленому законом. Зняття арешту з майна та коштів

Стаття 59. Арешт, стягнення та зупинення операцій по рахунках

Арешт на майно або кошти банку, що знаходяться на його рахунках, арешт на кошти та інші цінності юридичних або фізичних осіб, що знаходяться в банку, здійснюються виключно за постановою державного виконавця, приватного виконавця чи рішенням суду про стягнення коштів або про накладення арешту в порядку, встановленому законом. Зняття арешту з майна та коштів здійснюється за постановою державного виконавця, приватного виконавця або за рішенням

<p>здійснюється за постановою державного виконавця, приватного виконавця або за рішенням суду.</p>	<p>суду, а також за повідомленням про погашення заборгованості за виконавчим провадженням відповідно до статті 152 Закону України «Про примусове виконання рішень».</p> <p>Взаємодія органів державної виконавчої служби, приватних виконавців з банками щодо накладення арешту на кошти банку та кошти інших юридичних або фізичних осіб, що знаходяться в банку, зняття з цих коштів арешту здійснюється у порядку, визначеному Міністерством юстиції України.</p>
<p>Стаття 62. Порядок розкриття банківської таємниці Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається банками:</p> <p><i>б) органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям на їхню письмову вимогу з питань виконання рішень судів та рішень, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України «Про виконавче провадження», стосовно наявності та/або стану рахунків боржника, руху коштів та операцій на рахунках боржника за конкретний проміжок часу, а також про інформацію щодо договорів боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;</i></p> <p>...</p>	<p>Стаття 62. Порядок розкриття банківської таємниці Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається банками:</p> <p>б) органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям – на їх запит з питань виконання рішень судів та рішень, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України «Про примусове виконання рішень» – стосовно банківських рахунків клієнтів та операцій, які були проведені на користь чи за дорученням клієнта, а саме відомості на конкретно визначену дату або за конкретний проміжок часу та щодо конкретної юридичної або фізичної особи, фізичної особи – підприємця про: наявність рахунків, номери рахунків, залишок коштів на рахунках, операції списання з рахунків та/або зарахування на рахунки, призначення платежу, ідентифікаційні дані контрагента, номер рахунку контрагента та код банку контрагента, а також щодо договорів боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального</p>

	<p>банківського сейфа, що охороняється банком, інформацію про розмір заборгованості боржника за договором застави (іпотеки), якщо банк є заставодержателем (іпотекодержателем);</p>
<p>Стаття 62⁻¹. Надання інформації про рахунки боржників</p> <p><i>У разі відкриття або закриття рахунка фізичної особи банк зобов'язаний перевірити наявність інформації про внесення такої особи до Єдиного реєстру боржників.</i></p> <p><i>У разі відкриття рахунка на ім'я фізичної особи, внесеної до Єдиного реєстру боржників, у тому числі через відокремлені підрозділи банку, або закриття рахунка такою особою банк зобов'язаний у день відкриття або закриття рахунка повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця.</i></p> <p>Порядок надання такої інформації та форма повідомлення встановлюються Національним банком України за погодженням з Міністерством юстиції України.</p>	<p>Стаття 62⁻¹. Надання інформації про рахунки боржників</p> <p>У разі відкриття або закриття рахунка фізичною або юридичною особою банк зобов'язаний перевірити наявність інформації про внесення такої особи до Єдиного реєстру боржників.</p> <p>У разі відкриття рахунка, у тому числі через відокремлені підрозділи банку, фізичною або юридичною особою, відомості про яку внесено до Єдиного реєстру боржників, або закриття рахунка такою особою, банк зобов'язаний у день відкриття або закриття рахунка повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця.</p> <p>Порядок надання такої інформації та форма повідомлення встановлюються Національним банком України за погодженням з Міністерством юстиції України.</p>

Закон України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні»

Стаття 6. Порядок відкриття банками рахунків своїм клієнтам

6.4. У разі відкриття рахунка клієнтом, щодо якого існує публічне обтяження рухомого майна, накладене державним виконавцем, приватним виконавцем, банк зупиняє видаткові операції з такого рахунка на суму обтяження та повідомляє державному виконавцеві, приватному виконавцеві про відкриття рахунка. Повідомлення про відкриття рахунка вручається державному виконавцеві, приватному виконавцеві власником рахунка, який зобов'язаний подати до банку документи, що підтверджують отримання державним виконавцем, приватним виконавцем повідомлення.

6.5. Державний виконавець, приватний виконавець вирішує питання щодо необхідності накладення арешту на кошти боржника, що зберігаються на відкритому рахунку, та у семиденний строк з моменту надходження повідомлення інформує банк про прийняте рішення.

6.6. Відновлення видаткових операцій на рахунках такого клієнта здійснюється у разі, якщо державний

Стаття 6. Порядок відкриття банками рахунків своїм клієнтам

6.4. У разі відкриття або закриття рахунка клієнтом (фізичною або юридичною особою), у тому числі через відокремлені підрозділи банку, банк зобов'язаний перевірити наявність інформації про внесення такої особи до Єдиного реєстру боржників.

Якщо відомості про відповідного клієнта внесені до Єдиного реєстру боржників, банк зупиняє видаткові операції з такого рахунка та у день відкриття або закриття рахунку повідомляє про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця.

Порядок надання такої інформації та форма повідомлення встановлюються Національним банком України за погодженням з Міністерством юстиції України.

6.5. Державний виконавець, приватний виконавець вирішує питання щодо необхідності накладення арешту на кошти фізичної або юридичної особи, що зберігаються на відкритому рахунку, не пізніше наступного робочого дня з моменту отримання повідомлення, про що інформує банк у день прийняття рішення в порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».

<p><i>виконавець, приватний виконавець не повідомив про прийняте рішення у встановлений строк, перебіг якого починається з дати, зазначеної у відмітці про отримання державним виконавцем, приватним виконавцем повідомлення.</i></p>	<p>6.6. Відновлення видаткових операцій на рахунках такого клієнта здійснюється у разі, якщо державний виконавець, приватний виконавець не повідомив про прийняте рішення у встановлений строк, перебіг якого починається з дня отримання державним виконавцем, приватним виконавцем повідомлення (крім випадку, коли арешт накладено до відкриття рахунку).</p>
<p align="center">Закон України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг»</p>	
<p>Стаття 40. Види заходів впливу</p> <p>...</p> <p><i>3. Рішення Національного банку України щодо застосування заходів впливу у вигляді тимчасової адміністрації є виконавчим документом.</i></p>	<p>Стаття 40. Види заходів впливу</p>
<p>Стаття 41. Штрафні санкції, що застосовуються за правопорушення, вчинені на ринках фінансових послуг</p> <p>...</p> <p>2. Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу до учасників ринків небанківських фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг) у вигляді накладення штрафу набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення. У разі якщо рішення Національного банку України про застосування заходу впливу до учасників ринків небанківських фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг) у вигляді накладення штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності не було виконано або не було оскаржено у судовому порядку, таке рішення набуває статусу виконавчого документа, <i>підлягає</i></p>	<p>Стаття 41. Штрафні санкції, що застосовуються за правопорушення, вчинені на ринках фінансових послуг</p> <p>...</p> <p>2. Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу до учасників ринків небанківських фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг) у вигляді накладення штрафу набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення. У разі якщо рішення Національного банку України про застосування заходу впливу до учасників ринків небанківських фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг) у вигляді накладення штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності не було виконано або не було оскаржено у судовому порядку, таке рішення набуває статусу виконавчого документа, підлягає внесенню до Єдиного державного реєстру</p>

оформленню Національним банком України відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження» та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законодавством.

3. Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу до учасників ринків небанківських фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг) у вигляді накладення штрафу може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до законодавства. У разі якщо зазначене рішення протягом місяця з дня набрання ним чинності було оскаржено у судовому порядку та адміністративним судом було відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням з урахуванням строків, передбачених Законом України «Про виконавче провадження».

виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».

3. Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу до учасників ринків небанківських фінансових послуг (крім споживачів фінансових послуг) у вигляді накладення штрафу може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до законодавства. У разі якщо зазначене рішення протягом місяця з дня набрання ним чинності було оскаржено у судовому порядку та адміністративним судом було відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

Закону України «Про цивільну відповідальність за ядерну шкоду та її фінансове забезпечення»

Стаття 10. Участь держави у відшкодуванні ядерної шкоди

1. Держава надає кошти для відшкодування ядерної шкоди, якщо виконавчий документ про відшкодування ядерної шкоди було повернуто стягувачеві у разі відсутності у боржника майна, на яке може бути звернене стягнення у порядку, визначеному Законом України «Про виконавче провадження».

Стаття 10. Участь держави у відшкодуванні ядерної шкоди

1. Держава надає кошти для відшкодування ядерної шкоди, якщо виконавче провадження щодо примусового виконання виконавчого документа про відшкодування ядерної шкоди було припинено, у зв'язку з відсутністю у боржника майна, на яке може бути звернене стягнення у

<p>2. Для отримання коштів на відшкодування ядерної шкоди від держави стягувач подає до органу, уповноваженого Кабінетом Міністрів України на здійснення виплат з відшкодування ядерної шкоди:</p> <p>заяву довільної форми про відшкодування ядерної шкоди;</p> <p><i>виконавчий документ про відшкодування ядерної шкоди;</i></p> <p><i>постанову державного виконавця про повернення виконавчого документа стягувачеві.</i></p> <p>3. За наявності документів, передбачених частиною другою цієї статті, орган, уповноважений Кабінетом Міністрів України, зобов'язаний протягом місяця прийняти рішення про виплату належних стягувачеві за виконавчим документом коштів. Виплата здійснюється за рахунок передбачених законодавством джерел.</p> <p>4. Здійснивши відшкодування ядерної шкоди відповідно до цієї статті, держава набуває права регресу, яке реалізується <i>шляхом пред'явлення відповідного виконавчого документа до виконання на свою користь протягом п'яти років з моменту здійснення нею відшкодування.</i></p>	<p>порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».</p> <p>2. Для отримання коштів на відшкодування ядерної шкоди від держави стягувач подає до органу, уповноваженого Кабінетом Міністрів України на здійснення виплат з відшкодування ядерної шкоди:</p> <p>заяву довільної форми про відшкодування ядерної шкоди в якій зазначає веб-адресу відповідного виконавчого документа в Єдиному державному реєстрі виконавчих документів;</p> <p>постанову державного виконавця, приватного виконавця про припинення виконавчого провадження.</p> <p>3. За наявності документів, передбачених частиною другою цієї статті, орган, уповноважений Кабінетом Міністрів України, зобов'язаний протягом місяця прийняти рішення про виплату належних стягувачеві за виконавчим документом коштів. Виплата здійснюється за рахунок передбачених законодавством джерел.</p> <p>4. Здійснивши відшкодування ядерної шкоди відповідно до цієї статті, держава набуває права регресу, яке реалізується у порядку, визначеному законодавством.</p>
---	---

Закон України «Про іпотеку»

Стаття 37. Передача іпотекодержателю права власності на предмет іпотеки

Іпотекодержатель може задовольнити забезпечену іпотекою вимогу шляхом набуття права власності на предмет іпотеки. Правовою підставою для реєстрації права власності іпотекодержателя на нерухоме майно, яке є предметом іпотеки, є договір про задоволення вимог іпотекодержателя або відповідне застереження в іпотечному договорі, яке прирівнюється до такого договору за своїми правовими наслідками та передбачає передачу іпотекодержателю права власності на предмет іпотеки в рахунок виконання основного зобов'язання.

...

Іпотекодержатель набуває предмет іпотеки у власність за вартістю, визначеною на момент такого набуття на підставі оцінки предмета іпотеки суб'єктом оціночної діяльності. У разі набуття права власності на предмет іпотеки іпотекодержатель зобов'язаний відшкодувати іпотекодавцю перевищення 90 відсотків вартості предмета іпотеки над розміром забезпечених іпотекою вимог іпотекодержателя.

Стаття 37. Передача іпотекодержателю права власності на предмет іпотеки

Іпотекодержатель може задовольнити забезпечену іпотекою вимогу шляхом набуття права власності на предмет іпотеки. Правовою підставою для реєстрації права власності іпотекодержателя на нерухоме майно, яке є предметом іпотеки, є договір про задоволення вимог іпотекодержателя або відповідне застереження в іпотечному договорі, яке прирівнюється до такого договору за своїми правовими наслідками та передбачає передачу іпотекодержателю права власності на предмет іпотеки в рахунок виконання основного зобов'язання.

...

Іпотекодержатель набуває предмет іпотеки у власність за вартістю, визначеною на момент такого набуття на підставі оцінки предмета іпотеки суб'єктом оціночної діяльності. У разі набуття права власності на предмет іпотеки іпотекодержатель зобов'язаний відшкодувати іпотекодавцю перевищення 90 відсотків вартості предмета іпотеки над розміром забезпечених іпотекою вимог іпотекодержателя.

У разі якщо розмір основного зобов'язання перевищує вартість предмета іпотеки, визначену суб'єктом оціночної діяльності, іпотекодержатель має право звернутись до суду про стягнення різниці між вартістю предмета іпотеки та розміром забезпечених вимог.

<p>Стаття 41. Реалізація предмета іпотеки на прилюдних торгах</p> <p>Реалізація предмета іпотеки, на який звертається стягнення за рішенням суду або за виконавчим написом нотаріуса, проводиться, якщо інше не передбачено рішенням суду, шляхом продажу на прилюдних торгах, у тому числі у формі <i>електронних торгів</i>, у межах процедури виконавчого провадження, передбаченої <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>, з дотриманням вимог цього Закону.</p> <p>Реалізація переданого в іпотеку права користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис) при зверненні стягнення на таке право здійснюється на прилюдних торгах.</p>	<p>Стаття 41. Реалізація предмета іпотеки на прилюдних торгах</p> <p>Реалізація предмета іпотеки, на який звертається стягнення за рішенням суду або за виконавчим написом нотаріуса, проводиться, якщо інше не передбачено рішенням суду, шляхом продажу на прилюдних торгах, у тому числі у формі електронного аукціону, у межах процедури виконавчого провадження, передбаченої Законом України «Про примусове виконання рішень», з дотриманням вимог цього Закону.</p> <p>Реалізація переданого в іпотеку права користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис) при зверненні стягнення на таке право здійснюється на прилюдних торгах, у тому числі у формі електронного аукціону, у межах процедури виконавчого провадження, передбаченої Законом України «Про примусове виконання рішень», з дотриманням вимог цього Закону.</p>
<p>Стаття 43. Підготовка до проведення прилюдних торгів</p> <p>Прилюдні торги проводяться в двомісячний строк з дня одержання організатором прилюдних торгів заявки державного виконавця, на їх проведення.</p> <p><i>Початкова ціна продажу предмета іпотеки встановлюється рішенням суду або за згодою між іпотекодавцем та іпотекодержателем, а якщо вони не досягли згоди, - на підставі оцінки, проведеної відповідно</i></p>	<p>Стаття 43. Підготовка до проведення прилюдних торгів</p> <p>Прилюдні торги проводяться в двомісячний строк з дня одержання організатором прилюдних торгів заявки державного виконавця, приватного виконавця на їх проведення.</p> <p>Початкова ціна продажу предмета іпотеки визначається в порядку, встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>

до законодавства про оцінку майна і майнових прав та професійну оціночну діяльність, при цьому початкова ціна продажу майна не може бути нижчою за 90 відсотків його вартості, визначеної шляхом його оцінки.

Організатор прилюдних торгів не пізніше ніж за 15 робочих днів до дня початку прилюдних торгів публікує в місцевих друкованих засобах масової інформації за місцезнаходженням предмета іпотеки, а у разі проведення електронних торгів - також на веб-сайті проведення електронних торгів, повідомлення про проведення таких торгів. У повідомленні зазначається інформація про день, час, місце проведення прилюдних торгів, опис предмета іпотеки, що підлягає продажу, місце, де можна отримати додаткову інформацію про умови проведення прилюдних торгів та іншу необхідну інформацію.

Організатор прилюдних торгів забезпечує будь-якій зацікавленій особі доступ до інформації про умови проведення прилюдних торгів та про предмет іпотеки, що підлягає продажу.

Не пізніше дня публікації повідомлення про проведення прилюдних торгів у засобах масової інформації організатор прилюдних торгів письмово сповіщає державного виконавця, приватного виконавця, іпотекодавця, іпотекодержателя та всіх осіб, що мають зареєстровані у встановленому законом порядку права та вимоги на предмет іпотеки, про день, час і місце проведення прилюдних торгів та про початкову ціну реалізації майна.

Організатор прилюдних торгів не пізніше ніж за 15 робочих днів до дня початку прилюдних торгів публікує на власному вебсайті повідомлення про проведення таких торгів. У повідомленні зазначається інформація про день, час, місце проведення прилюдних торгів, опис предмета іпотеки, що підлягає продажу, місце, де можна отримати додаткову інформацію про умови проведення прилюдних торгів та іншу необхідну інформацію.

Організатор прилюдних торгів забезпечує будь-якій зацікавленій особі доступ до інформації про умови проведення прилюдних торгів та про предмет іпотеки, що підлягає продажу.

<p>Стаття 45. Порядок проведення прилюдних торгів</p> <p>...</p> <p>У разі зупинення виконавчого провадження про звернення стягнення на предмет іпотеки відповідно до вимог <i>Закону України «Про виконавче провадження»</i>, внаслідок чого прилюдні торги у призначений строк не відбулися, організатор прилюдних торгів проводить такі торги після <i>поновлення виконавчого провадження</i>. Про проведення прилюдних торгів після <i>поновлення виконавчого провадження</i> організатор прилюдних торгів не пізніше ніж за 10 робочих днів до дня їх проведення повідомляє всіх учасників, які зареєструвалися в установленому порядку.</p>	<p>Стаття 45. Порядок проведення прилюдних торгів</p> <p>...</p> <p>У разі зупинення виконавчого провадження про звернення стягнення на предмет іпотеки відповідно до вимог Закону України «Про примусове виконання рішень», внаслідок чого прилюдні торги у призначений строк не відбулися, організатор прилюдних торгів проводить такі торги після продовження примусового виконання рішення. Про проведення прилюдних торгів після продовження примусового виконання рішення організатор прилюдних торгів не пізніше ніж за 10 робочих днів до дня їх проведення повідомляє всіх учасників, які зареєструвалися в установленому порядку.</p>
<p>Стаття 49. Права та обов'язки іпотекодержателя у разі визнання прилюдних торгів такими, що не відбулися</p> <p>Протягом десяти днів з дня оголошення прилюдних торгів такими, що не відбулися, іпотекодержателі та інші кредитори боржника відповідно до пріоритету їх зареєстрованих вимог мають право придбати предмет іпотеки за початковою ціною шляхом заліку своїх забезпечених вимог в рахунок ціни майна. У цьому випадку придбання предмета іпотеки іпотекодержателем оформлюється протоколом і актом про реалізацію предмета іпотеки у порядку, встановленому статтею 47 цього Закону, а нотаріус на підставі такого акта видає свідоцтво про придбання майна з прилюдних торгів, якщо прилюдні торги не відбулися.</p>	<p>Стаття 49. Права та обов'язки іпотекодержателя у разі визнання прилюдних торгів такими, що не відбулися</p> <p>Протягом десяти днів з дня оголошення прилюдних торгів такими, що не відбулися, іпотекодержателі та інші кредитори боржника відповідно до пріоритету їх зареєстрованих вимог мають право придбати предмет іпотеки за початковою ціною прилюдних торгів, що не відбулися, шляхом заліку своїх забезпечених вимог в рахунок ціни майна. У цьому випадку придбання предмета іпотеки іпотекодержателем оформлюється протоколом і актом про реалізацію предмета іпотеки у порядку, встановленому статтею 47 цього Закону, а нотаріус на підставі такого акта видає свідоцтво про придбання майна з прилюдних торгів, якщо прилюдні торги не відбулися.</p>

Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»

Стаття 50. Утримання надміру виплачених сум пенсій.
Відрахування з пенсій

1. Суми пенсій, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку пенсіонера або подання страхувальником недостовірних даних, можуть бути повернуті пенсіонером добровільно або стягуються на підставі рішень територіальних органів Пенсійного фонду чи в судовому порядку.

2. Відрахування з пенсії проводяться в установленому законом порядку на підставі судових рішень, ухвал, постанов і вироків (щодо майнових стягнень), виконавчих написів нотаріусів та інших рішень і постанов, виконання яких відповідно до закону провадиться в порядку, встановленому для виконання судових рішень.

Розмір відрахування з пенсії обчислюється з суми, що належить пенсіонерові до виплати.

З пенсії може бути відраховано не більш як 50 відсотків її розміру: на утримання членів сім'ї (аліменти), на відшкодування збитків від розкрадання майна підприємств і організацій, на відшкодування пенсіонером шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також у зв'язку зі смертю потерпілого, на повернення переплачених сум заробітної плати в передбачених законом випадках.

З усіх інших видів стягнень може бути відраховано не більш як 20 відсотків пенсії.

Стаття 50. Утримання надміру виплачених сум пенсій.
Відрахування з пенсій

1. Суми пенсій, виплачені надміру внаслідок зловживань з боку пенсіонера або подання страхувальником недостовірних даних, можуть бути повернуті пенсіонером добровільно або стягуються на підставі рішень територіальних органів Пенсійного фонду чи в судовому порядку.

2. Відрахування з пенсії проводяться в установленому законом порядку на підставі судових рішень, ухвал, постанов і вироків (щодо майнових стягнень), виконавчих написів нотаріусів та інших рішень і постанов, виконання яких відповідно до закону провадиться в порядку, встановленому для виконання судових рішень.

Розмір відрахування з пенсії обчислюється з суми, що належить пенсіонерові до виплати.

З пенсії може бути відраховано не більш як 50 відсотків її розміру: на утримання членів сім'ї (аліменти), на відшкодування збитків від розкрадання майна підприємств і організацій, на відшкодування пенсіонером шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також у зв'язку зі смертю потерпілого, на повернення переплачених сум заробітної плати в передбачених законом випадках.

З усіх інших видів стягнень може бути відраховано не більш як 20 відсотків пенсії.

	Розмір відрахувань з пенсії за кількома виконавчими документами не може перевищувати 50 відсотків її розміру.
<p>Стаття 73. Використання коштів Пенсійного фонду</p> <p>1. Кошти Пенсійного фонду використовуються на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) виплату пенсій, передбачених цим Законом; 2) надання соціальних послуг, передбачених цим Законом; 3) фінансування адміністративних витрат, пов'язаних з виконанням функцій, покладених на органи Пенсійного фонду; 4) оплату послуг з виплати та доставки пенсій; 5) формування резерву коштів Пенсійного фонду. <p>2. Забороняється використання коштів Пенсійного фонду на цілі, не передбачені цим Законом.</p>	<p>Стаття 73. Використання коштів Пенсійного фонду</p> <p>1. Кошти Пенсійного фонду використовуються на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) виплату пенсій, передбачених цим Законом; 2) надання соціальних послуг, передбачених цим Законом; 3) фінансування адміністративних витрат, пов'язаних з виконанням функцій, покладених на органи Пенсійного фонду; 4) оплату послуг з виплати та доставки пенсій; 5) формування резерву коштів Пенсійного фонду; 6) виконання судових рішень за якими боржником є Пенсійний фонд або його територіальний орган. <p>2. Забороняється використання коштів Пенсійного фонду на цілі, не передбачені цим Законом.</p>
Відсутня	<p>Стаття 75¹. Спеціальний фонд для забезпечення виконання рішень суду</p> <p>1. З метою забезпечення виконання рішень суду за якими боржником є Пенсійний фонд або його територіальний орган у бюджеті Пенсійного фонду створюється спеціальний фонд для забезпечення виконання рішень суду (далі - спеціальний фонд).</p> <p>2. Кошти спеціального фонду використовуються на:</p> <ul style="list-style-type: none"> погашення боргу за судовими рішеннями боржником за яким є Пенсійний фонд або його територіальні органи; сплату витрат виконавчого провадження;

	<p>сплату штрафів накладених державними виконавцями в порядку визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».</p> <p>Забороняється використання коштів спеціального фонду на цілі, не передбачені цією частиною.</p> <p>3. Спеціальний фонд визначається в обсязі не менше п'ять відсотків прогнозного обсягу доходів бюджету Пенсійного фонду.</p> <p>4. Порядок формування та використання коштів спеціального фонду встановлюється правлінням Пенсійного фонду за погодженням з Міністерством юстиції України.</p>
<p>Стаття 76. Облік коштів Пенсійного фонду</p> <p>1. Облік надходжень і витрат коштів Пенсійного фонду здійснюють виконавчі органи Пенсійного фонду.</p> <p>2. Кошти Пенсійного фонду зараховуються на єдиний рахунок Пенсійного фонду і зберігаються на окремих рахунках територіальних органів Пенсійного фонду в уповноваженому банку.</p>	<p>Стаття 76. Облік коштів Пенсійного фонду</p> <p>1. Облік надходжень і витрат коштів Пенсійного фонду здійснюють виконавчі органи Пенсійного фонду.</p> <p>2. Кошти Пенсійного фонду зараховуються на єдиний рахунок Пенсійного фонду і зберігаються на окремих рахунках територіальних органів Пенсійного фонду в уповноваженому банку.</p> <p>3. Кошти спеціального фонду зберігаються на рахунках із спеціальним режимом використання відкритих Пенсійним фондом та його територіальними органами.</p>

	<p>Реквізити рахунків із спеціальним режимом використання оприлюднюються на офіційному веб-сайті Пенсійного фонду.</p>
<p>Стаття 106. Відповідальність страхувальників, банків, організацій, що здійснюють виплату і доставку пенсій, та їх посадових осіб</p> <p>14. Рішення органу Пенсійного фонду про нарахування пені або накладення штрафу, передбачених частинами дев'ятою і десятою цієї статті, є виконавчим документом.</p> <p>У разі якщо страхувальник, банк чи організація, яка здійснює виплату і доставку пенсій, отримали рішення про нарахування пені та накладення штрафу, передбачених частинами дев'ятою і десятою цієї статті, і не сплатили зазначені в них суми фінансових санкцій протягом десяти робочих днів, а також не оскаржили це рішення чи не повідомили у цей строк відповідний виконавчий орган Пенсійного фонду про його оскарження, <i>воно передається для виконання державній виконавчій службі та страхувальнику.</i></p>	<p>Стаття 106. Відповідальність страхувальників, банків, організацій, що здійснюють виплату і доставку пенсій, та їх посадових осіб</p> <p>14. Рішення органу Пенсійного фонду про нарахування пені або накладення штрафу, передбачених частинами дев'ятою і десятою цієї статті, є виконавчим документом.</p> <p>У разі якщо страхувальник, банк чи організація, яка здійснює виплату і доставку пенсій, отримали рішення про нарахування пені та накладення штрафу, передбачених частинами дев'ятою і десятою цієї статті, і не сплатили зазначені в них суми фінансових санкцій протягом десяти робочих днів, а також не оскаржили це рішення чи не повідомили у цей строк відповідний виконавчий орган Пенсійного фонду про його оскарження, воно вноситься до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та передається для виконання до органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю та страхувальнику.</p>
<p align="center">Закон України «Про третейські суди»</p>	
<p>Стаття 57. Примусове виконання рішення третейського суду</p> <p>Рішення третейського суду, яке не виконано добровільно, підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому Законом України <i>«Про виконавче провадження».</i></p>	<p>Стаття 57. Примусове виконання рішення третейського суду</p> <p>Рішення третейського суду, яке не виконано добровільно, підлягає примусовому виконанню в порядку, встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>

Виконавчий документ, виданий на підставі рішення третейського суду, може бути пред'явлений до примусового виконання в строки, встановлені Законом України <i>«Про виконавче провадження»</i> .	Виконавчий документ, виданий на підставі рішення третейського суду, може бути пред'явлений до примусового виконання в строки, встановлені Законом України «Про примусове виконання рішень» .
Закон України «Про захист прав споживачів»	
<p>Стаття 23. Відповідальність за порушення законодавства про захист прав споживачів</p> <p>3. У разі невиконання в добровільному порядку суб'єктами господарювання сфери торгівлі і послуг, у тому числі ресторанного господарства, визначених у статті 26 цього Закону рішень (постанов) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, та його посадових осіб про накладення стягнення примусове виконання таких рішень (постанов) здійснюється <i>центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження»</i>.</p>	<p>Стаття 23. Відповідальність за порушення законодавства про захист прав споживачів</p> <p>3. У разі невиконання в добровільному порядку суб'єктами господарювання сфери торгівлі і послуг, у тому числі ресторанного господарства, визначених у статті 26 цього Закону рішень (постанов) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, та його посадових осіб про накладення стягнення примусове виконання таких рішень (постанов) здійснюється органом державної виконавчої служби або приватним виконавцем, в порядку, встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>
Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини»	
<p>Стаття 2. Виконання Рішення</p> <p>2. Порядок виконання Рішення визначається цим Законом, <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i></p>	<p>Стаття 2. Виконання Рішення</p> <p>2. Порядок виконання Рішення визначається цим Законом, Законом України «Про примусове виконання рішень»,</p>

(606-14), іншими нормативно-правовими актами з урахуванням особливостей, що передбачені цим Законом.	іншими нормативно-правовими актами з урахуванням особливостей, що передбачені цим Законом.
<p>Стаття 7. Звернення Рішення до виконання в частині виплати відшкодування</p> <p>1. Протягом десяти днів від дня отримання повідомлення Суду про набуття Рішенням статусу остаточного Орган представництва:</p> <p>а) надсилає Стягувачеві повідомлення з роз'ясненням його права подати до <i>державної виконавчої служби</i> заяву про виплату відшкодування, в якій мають бути зазначені реквізити банківського рахунка для перерахування коштів;</p> <p>б) <i>надсилає до державної виконавчої служби</i> оригінальний текст і переклад резолютивної частини остаточного рішення Суду у справі проти України, яким визнано порушення Конвенції (995_004), оригінальний текст і переклад резолютивної частини остаточного рішення Суду щодо справедливої сатисфакції у справі проти України, оригінальний текст і переклад рішення Суду щодо дружнього врегулювання у справі проти України, оригінальний текст і переклад рішення Суду про схвалення умов односторонньої декларації у справі проти України. Автентичність перекладу засвідчується Органом представництва.</p>	<p>Стаття 7. Звернення Рішення до виконання в частині виплати відшкодування</p> <p>1. Протягом десяти днів від дня отримання повідомлення Суду про набуття Рішенням статусу остаточного Орган представництва:</p> <p>а) надсилає Стягувачеві повідомлення з роз'ясненням його права подати до структурного підрозділу Міністерства юстиції України, який є органом державної виконавчої служби, заяву про виплату відшкодування, в якій мають бути зазначені реквізити банківського рахунка для перерахування коштів;</p> <p>б) вносить до Єдиного державного реєстру виконавчих документів оригінальний текст і переклад резолютивної частини остаточного рішення Суду у справі проти України, яким визнано порушення Конвенції (995_004), оригінальний текст і переклад резолютивної частини остаточного рішення Суду щодо справедливої сатисфакції у справі проти України, оригінальний текст і переклад рішення Суду щодо дружнього врегулювання у справі проти України, оригінальний текст і переклад рішення Суду про схвалення умов односторонньої декларації у справі проти України. Автентичність перекладу засвідчується Органом представництва та надсилає структурному підрозділу Міністерства юстиції України, який є органом державної виконавчої служби, повідомлення про виконання рішення Суду.</p>

<p><i>Державна виконавча служба упродовж десяти днів з дня надходження документів, зазначених у пункті «б» цієї частини, відкриває виконавче провадження.</i></p>	<p>Відповідний орган державної виконавчої служби упродовж десяти днів з дня надходження документів, зазначених у пункті «б» цієї частини, відкриває виконавче провадження.</p>
<p>Стаття 8. Виплата відшкодування</p> <p>4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, протягом 10 днів від дня надходження зазначених у частині третій цієї статті документів здійснює списання на вказаний Стягувачем банківський рахунок, а в разі його відсутності - на депозитний рахунок <i>державної виконавчої служби</i> коштів з відповідної бюджетної програми Державного бюджету України. <i>Порядок збереження коштів на депозитному рахунку державної виконавчої служби визначається Законом України «Про виконавче провадження»</i></p> <p>5. Підтвердження списання відшкодування, отримане від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, та підтвердження виконання всіх вимог, зазначених у резолютивній частині остаточного рішення Суду у справі проти України, яким визнано порушення Конвенції (995_004), резолютивній частині остаточного рішення Суду щодо справедливої сатисфакції у справі проти України, у рішенні Суду щодо дружнього врегулювання у справі проти України, у рішенні Суду про схвалення умов односторонньої декларації у справі проти України, <i>є для державної</i></p>	<p>Стаття 8. Виплата відшкодування</p> <p>4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, протягом 10 днів від дня надходження зазначених у частині третій цієї статті документів здійснює списання на вказаний Стягувачем банківський рахунок, а в разі його відсутності - на депозитний рахунок відповідного органу державної виконавчої служби коштів з відповідної бюджетної програми Державного бюджету України.</p> <p>5. Підтвердження списання відшкодування, отримане від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, та підтвердження виконання всіх вимог, зазначених у резолютивній частині остаточного рішення Суду у справі проти України, яким визнано порушення Конвенції (995_004), резолютивній частині остаточного рішення Суду щодо справедливої сатисфакції у справі проти України, у рішенні Суду щодо дружнього врегулювання у справі проти України, у рішенні Суду про схвалення умов односторонньої декларації у</p>

<p><i>виконавчої служби</i> підставою для закінчення виконавчого провадження.</p> <p>6. <i>Державна виконавча служба</i> протягом трьох днів надсилає Органу представництва постанову про закінчення виконавчого провадження та підтвердження списання коштів.</p>	<p>справі проти України, є підставою для закінчення виконавчого провадження.</p> <p>6. Відповідний орган державної виконавчої служби протягом трьох днів надсилає Органу представництва постанову про закінчення виконавчого провадження та підтвердження списання коштів.</p>
<p>Стаття 9. Окремі питання, пов'язані з виплатою відшкодування</p> <p>1. Якщо встановити місцеперебування (місцезнаходження) Стягувача - фізичної особи неможливо, а також у разі смерті Стягувача - фізичної особи чи реорганізації або ліквідації Стягувача - юридичної особи сума відшкодування перераховується на депозитний рахунок <i>державної виконавчої служби</i>. Аналогічна процедура застосовується у випадку, передбаченому частиною другою статті 7 цього Закону.</p> <p>2. Сума відшкодування, яка знаходиться на депозитному рахунку <i>державної виконавчої служби</i>, перераховується:</p> <p>3. Протягом трьох днів з моменту перерахування на депозитний рахунок <i>державної виконавчої служби</i> суми відшкодування <i>державна виконавча служба</i> повідомляє про це Стягувача.</p> <p>4. Інформацію про наявність на депозитному рахунку <i>державної виконавчої служби</i> суми відшкодування та про повідомлення про це Стягувача <i>державна виконавча служба</i> надсилає Органу представництва.</p>	<p>Стаття 9. Окремі питання, пов'язані з виплатою відшкодування</p> <p>1. Якщо встановити місцеперебування (місцезнаходження) Стягувача - фізичної особи неможливо, а також у разі смерті Стягувача - фізичної особи чи реорганізації або ліквідації Стягувача - юридичної особи сума відшкодування перераховується на депозитний рахунок відповідного органу державної виконавчої служби. Аналогічна процедура застосовується у випадку, передбаченому частиною другою статті 7 цього Закону.</p> <p>2. Сума відшкодування, яка знаходиться на депозитному рахунку відповідного органу державної виконавчої служби, перераховується:</p> <p>3. Протягом трьох днів з моменту перерахування на депозитний рахунок відповідного органу державної виконавчої служби суми відшкодування такий орган повідомляє про це Стягувача.</p> <p>4. Інформацію про наявність на депозитному рахунку відповідного органу державної виконавчої служби суми відшкодування та про повідомлення про це Стягувача відповідний орган державної виконавчої служби надсилає Органу представництва.</p>

Закон України «Про цінні папери та фондовий ринок»

Стаття 4. Перехід прав на цінні папери та прав за цінними паперами

1. До особи, яка набула право на цінний папір, одночасно переходять у сукупності всі права, які ним посвідчуються (права за цінним папером), крім випадків, установлених законом або правочином.

Обмеження прав на цінні папери або прав за цінними паперами може бути встановлено тільки у випадках і в порядку, що передбачені законом.

....

5. Особливості переходу прав на цінні папери та прав за цінними паперами встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та правочином.

Стаття 4. Перехід прав на цінні папери та прав за цінними паперами

1. До особи, яка набула право на цінний папір, одночасно переходять у сукупності всі права, які ним посвідчуються (права за цінним папером), крім випадків, установлених законом або правочином.

Обмеження прав на цінні папери або прав за цінними паперами може бути встановлено тільки у випадках і в порядку, що передбачені законом.

...

5. Особливості переходу прав на цінні папери та прав за цінними паперами встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку та правочином.

Не допускається перехід прав на цінні папери та прав за цінними паперами, належних особі, відомості про яку містяться в Єдиному реєстрі боржників.

Перевірка відомостей в Єдиному реєстрі боржників здійснюється під час ідентифікації власника депозитарною установою.

Закон України «Про судовий збір»

Стаття 4. Розміри ставок судового збору

...

2. Ставки судового збору встановлюються у таких розмірах:

Стаття 4. Розміри ставок судового збору

...

2. Ставки судового збору встановлюються у таких розмірах:

<table> <tr> <th>Найменування документа і дії, за яку справляється судовий збір, та платника судового збору</th><th>Ставка судового збору</th></tr> <tr> <td>3. За подання до адміністративного суду: ...</td><td></td></tr> <tr> <td>б) заяви про забезпечення доказів або позову, заяви про видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду, <i>заяви про зміну чи встановлення способу, порядку і строку виконання судового рішення</i></td><td>0,3 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб</td></tr> </table>	Найменування документа і дії, за яку справляється судовий збір, та платника судового збору	Ставка судового збору	3. За подання до адміністративного суду: ...		б) заяви про забезпечення доказів або позову, заяви про видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду, <i>заяви про зміну чи встановлення способу, порядку і строку виконання судового рішення</i>	0,3 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб	<table> <tr> <th>Найменування документа і дії, за яку справляється судовий збір, та платника судового збору</th><th>Ставка судового збору</th></tr> <tr> <td>3. За подання до адміністративного суду: ...</td><td></td></tr> <tr> <td>б) заяви про забезпечення доказів або позову, заяви про видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду</td><td>0,3 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб</td></tr> </table>	Найменування документа і дії, за яку справляється судовий збір, та платника судового збору	Ставка судового збору	3. За подання до адміністративного суду: ...		б) заяви про забезпечення доказів або позову, заяви про видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду	0,3 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб
Найменування документа і дії, за яку справляється судовий збір, та платника судового збору	Ставка судового збору												
3. За подання до адміністративного суду: ...													
б) заяви про забезпечення доказів або позову, заяви про видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду, <i>заяви про зміну чи встановлення способу, порядку і строку виконання судового рішення</i>	0,3 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб												
Найменування документа і дії, за яку справляється судовий збір, та платника судового збору	Ставка судового збору												
3. За подання до адміністративного суду: ...													
б) заяви про забезпечення доказів або позову, заяви про видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду	0,3 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб												
<p>Стаття 5. Пільги щодо сплати судового збору</p> <p>1. Від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються:</p> <p>23) позивачі - за подання позовів щодо оскарження рішень Національної комісії з реабілітації у правовідносинах, що виникли на підставі Закону України «Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років».</p>	<p>Стаття 5. Пільги щодо сплати судового збору</p> <p>1. Від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються:</p> <p>23) позивачі - за подання позовів щодо оскарження рішень Національної комісії з реабілітації у правовідносинах, що виникли на підставі Закону України «Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років»;</p> <p>24) органи державної виконавчої служби, приватні виконавці у справах пов'язаних із примусовим виконанням рішень.</p>												

Закон України «Про особливості забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів»	
<p>Стаття 22. Порядок накладення та стягнення штрафів за правопорушення у сфері забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів</p> <p>...</p> <p>6. У разі якщо штраф не сплачено у строки, встановлені частиною четвертою цієї статті, <i>примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється Державною виконавчою службою в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».</i></p>	<p>Стаття 22. Порядок накладення та стягнення штрафів за правопорушення у сфері забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів</p> <p>...</p> <p>6. У разі якщо штраф не сплачено у строки, встановлені частиною четвертою цієї статті, постанова про накладення штрафу вноситься до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>
Закон України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень»	
<p>Стаття 1. Загальні положення</p> <p>1. Цей Закон встановлює гарантії держави щодо виконання судових рішень та виконавчих документів, визначених <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i> (далі - рішення суду), та особливості їх виконання.</p> <p>2. Терміни в цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в Бюджетному кодексі України і <i>Законі України «Про виконавче провадження».</i></p>	<p>Стаття 1. Загальні положення</p> <p>1. Цей Закон встановлює гарантії держави щодо виконання судових рішень та виконавчих документів, визначених Законом України «Про примусове виконання рішень» (далі - рішення суду), та особливості їх виконання.</p> <p>2. Терміни в цьому Законі вживаються у значенні, наведеному в Бюджетному кодексі України і Законі України «Про примусове виконання рішень».</p>
<p>Стаття 3. Особливості виконання рішень суду про стягнення коштів з державного органу</p> <p>1. Виконання рішень суду про стягнення коштів, боржником за якими є державний орган, здійснюється</p>	<p>Стаття 3. Особливості виконання рішень суду про стягнення коштів з державного органу</p> <p>1. Виконання рішень суду про стягнення коштів, боржником за якими є державний орган (крім Пенсійного фонду України)</p>

<p>центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в межах відповідних бюджетних призначень шляхом списання коштів з рахунків такого державного органу, а в разі відсутності у зазначеного державного органу відповідних призначень - за рахунок коштів, передбачених за бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду.</p> <p>2. Стягувач за рішенням суду про стягнення коштів з державного органу звертається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у строки, встановлені <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>, із заявою про виконання рішення суду.</p>	<p>або його територіальних органів), здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в межах відповідних бюджетних призначень шляхом списання коштів з рахунків такого державного органу, а в разі відсутності у зазначеного державного органу відповідних призначень - за рахунок коштів, передбачених за бюджетною програмою для забезпечення виконання рішень суду.</p> <p>2. Стягувач за рішенням суду про стягнення коштів з державного органу (крім Пенсійного фонду України або його територіальних органів) звертається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у строки, встановлені Законом України «Про примусове виконання рішень», із заявою про виконання рішення суду.</p>
	<p>Стаття 3¹. Особливості виконання рішень суду боржником за якими є Пенсійний фонд України або його територіальний орган</p> <p>1. Виконання рішень суду, боржником за якими є Пенсійний фонд України або його територіальний орган здійснюються органами державної виконавчої служби в порядку, встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень», з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.</p> <p>2. Рішення суду про стягнення коштів з Пенсійного фонду України або його територіального органу виконуються шляхом звернення стягнення на кошти, що перебувають на рахунках із спеціальним режимом використання,</p>

відкритих відповідно до статті 751 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Забороняється звертати стягнення на кошти, що перебувають на інших рахунках відкритих Пенсійним фондом України та/або його територіальними органами та/або на інше майно (майнові права) Пенсійного фонду України та/або його територіальних органів.

3. Якщо Пенсійний фонд України або його територіальний орган не можуть самостійно виконати рішення суду про зобов'язання здійснити перерахунок та виплату пенсії, у зв'язку з відсутністю належного бюджетного фінансування, то Пенсійний фонд України або його територіальний орган в строки передбачені Законом України «Про примусове виконання рішень» здійснює всі необхідні заходи для перерахунку пенсії стягувача та повідомляє про це відповідного державного виконавця.

Державний виконавець на підставі повідомлення Пенсійного фонду України або його територіального органу звертає стягнення на кошти, що перебувають на рахунках із спеціальним режимом використання, відкритих відповідно до статті 751 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» з та перераховує (виплачує) їх стягувачу.

Якщо Пенсійний фонд України або його територіальний орган здійснив перерахунок пенсії стягувача у строки передбачені Законом України

«Про примусове виконання рішень», то державний виконавець не застосовує заходи передбачені статтею 136 Закону України «Про примусове виконання рішень».

	<p>4. Виконання кількох судових рішень боржником за якими є Пенсійний фонд України або його територіальний орган здійснюється державним виконавцем, який відкрив перше виконавче провадження щодо такого боржника, у рамках зведеного виконавчого провадження.</p> <p>Якщо коштів стягнутих з Пенсійного фонду України або його територіального органу недостатньо для задоволення в повному обсязі всіх вимог стягувачів, то відповідні вимоги задовольняються в порядку надходження виконавчих документів.</p> <p>Якщо виконавчі документи, надійшли протягом одного дня і стягнутої суми недостатньо для задоволення в повному обсязі всіх вимог за такими виконавчими документами, відповідні вимоги задовольняються пропорційно до належної кожному стягувачу суми.</p> <p>5. Порядок взаємодії органів державної виконавчої служби та Пенсійного фонду України, територіальних органів Пенсійного фонду України під час примусового виконання рішень суду визначається спільно Міністерством юстиції України та Пенсійним фондом України.</p>
<p>Стаття 4. Особливості виконання рішень суду про стягнення коштів з державного підприємства або юридичної особи</p> <p>1. Виконання рішень суду про стягнення коштів з державного підприємства або юридичної особи здійснюється в порядку, визначеному <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>, з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.</p>	<p>Стаття 4. Особливості виконання рішень суду про стягнення коштів з державного підприємства або юридичної особи</p> <p>1. Виконання рішень суду про стягнення коштів з державного підприємства або юридичної особи здійснюється в порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень», з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.</p>

3. Протягом десяти днів з дня встановлення державним виконавцем факту наявності підстав для повернення виконавчого документа стягувачу відповідно до пунктів 2-4, 9 частини першої статті 37 Закону України «Про виконавче провадження», крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, але не пізніше строку, встановленого частиною другою цієї статті, керівник відповідного органу державної виконавчої служби подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, документи та відомості, необхідні для перерахування стягувачу коштів, згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України, про що повідомляє в установленому порядку стягувача.

4. У разі відсутності необхідних документів та відомостей кошти перераховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, про порядок виплати коштів з якого державний виконавець повідомляє в установленому порядку стягувача не пізніше наступного дня після перерахування коштів.

5. Кошти, що надійшли на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, перераховуються стягувачу протягом десяти днів з дня надходження всіх необхідних для цього документів та відомостей.

6. Перерахування коштів за рішенням суду здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у тримісячний строк з

3. Протягом десяти днів з дня встановлення державним виконавцем, **приватним виконавцем** факту наявності підстав для **припинення виконавчого провадження відповідно до пунктів 2-4, 7 частини першої статті 149 Закону України «Про примусове виконання рішень»**, крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, але не пізніше строку, встановленого частиною другою цієї статті, керівник відповідного органу державної виконавчої служби **або приватний виконавець** подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, документи та відомості, необхідні для перерахування стягувачу коштів, згідно з переліком, затвердженим Кабінетом Міністрів України, про що повідомляє в установленому порядку стягувача.

4. У разі відсутності необхідних документів та відомостей кошти перераховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби **або приватного виконавця**, про порядок виплати коштів з якого державний виконавець **або приватний виконавець** повідомляє в установленому порядку стягувача не пізніше наступного дня після перерахування коштів.

5. Кошти, що надійшли на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби **або приватного виконавця**, перераховуються стягувачу протягом десяти днів з дня надходження всіх необхідних для цього документів та відомостей.

<p>дня надходження документів та відомостей, необхідних для цього, з одночасним направленням повідомлення про виплату коштів державному виконавцю, державному підприємству або юридичній особі.</p> <p>7. Державний виконавець протягом десяти днів з дня отримання такого повідомлення виносить постанову про заміну стягувача на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, з одночасним направленням повідомлення такому органу.</p>	<p>6. Перерахування коштів за рішенням суду здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у тримісячний строк з дня надходження документів та відомостей, необхідних для цього, з одночасним направленням повідомлення про виплату коштів державному виконавцю або приватному виконавцю та державному підприємству або юридичній особі.</p> <p>7. Державний виконавець або приватний виконавець протягом десяти днів з дня отримання такого повідомлення виносить постанову про заміну стягувача на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, з одночасним направленням повідомлення такому органу.</p>
<p>Стаття 5. Компенсація</p> <p>3. Компенсація за порушення строку перерахування коштів за рішенням суду про стягнення коштів з державного підприємства або юридичної особи нараховується державним виконавцем протягом п'яти днів з дня отримання ним повідомлення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, про перерахування коштів, крім випадку, коли кошти перераховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби.</p>	<p>Стаття 5. Компенсація</p> <p>3. Компенсація за порушення строку перерахування коштів за рішенням суду про стягнення коштів з державного підприємства або юридичної особи нараховується державним виконавцем або приватним виконавцем протягом п'яти днів з дня отримання ним повідомлення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, про перерахування коштів, крім випадку, коли кошти перераховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби або приватного виконавця.</p>
<p>Стаття 7. Особливості виконання рішень суду про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна</p>	<p>Стаття 7. Особливості виконання рішень суду про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна</p>

<p>1. Виконання рішень суду про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна, боржником за якими є державний орган, державне підприємство, юридична особа, здійснюється в порядку, встановленому <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>, з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.</p> <p>2. У разі якщо рішення суду, зазначені в частині першій цієї статті, не виконано протягом двох місяців з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження, крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, державний виконавець зобов'язаний звернутися до суду із заявою про зміну способу і порядку виконання рішення.</p>	<p>1. Виконання рішень суду про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна, боржником за якими є державний орган, державне підприємство, юридична особа, здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень», з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.</p> <p>2. У разі якщо рішення суду, зазначені в частині першій цієї статті, не виконано протягом двох місяців з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження, крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, державний виконавець, зобов'язаний звернутися до суду із заявою про зміну способу і порядку виконання рішення.</p>
Закон України «Про депозитарну систему України»	
<p>Стаття 7. Внесення змін до системи депозитарного обліку щодо накладення арешту на цінні папери або іншого обмеження прав на цінні папери конкретного власника, що накладається за судовим рішенням або рішенням уповноваженого державного органу</p> <p>1. Арешт на цінні папери або інше обмеження прав на цінні папери конкретного власника (далі - обмеження стосовно конкретного власника) накладається (встановлюється) та скасовується (знімається) в порядку, встановленому цією статтею, на підставі судового рішення або рішення уповноваженого законом державного органу чи його посадовою особою.</p> <p>У разі встановлення або зняття обмеження стосовно конкретного власника суд або уповноважений законом</p>	<p>Стаття 7. Внесення змін до системи депозитарного обліку щодо накладення арешту на цінні папери або іншого обмеження прав на цінні папери конкретного власника, що накладається за судовим рішенням або рішенням уповноваженого державного органу</p> <p>1. Арешт на цінні папери або інше обмеження прав на цінні папери конкретного власника (далі - обмеження стосовно конкретного власника) накладається (встановлюється) та скасовується (знімається) в порядку, встановленому цією статтею, на підставі судового рішення або рішення уповноваженого законом державного органу чи його посадовою особою, органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень, рішень інших органів.</p>

<p>орган чи його посадова особа зобов'язані подати відповідне рішення депозитарній установі, в якій відкрито рахунок у цінних паперах або цьому власнику, або номінальному утримувачу, на рахунках якого обліковуються права на належні власнику цінні папери.</p>	<p>У разі встановлення або зняття обмеження стосовно конкретного власника суд або уповноважений законом орган чи його посадова особа або особа, яка здійснює примусове виконання рішень зобов'язані подати відповідне рішення депозитарній установі, в якій відкрито рахунок у цінних паперах або цьому власнику, або номінальному утримувачу, на рахунках якого обліковуються права на належні власнику цінні папери.</p>
<p align="center">Закон України «Про прокуратуру»</p>	
<p>Стаття 23. Представництво інтересів громадянина або держави в суді</p> <p>...</p> <p>6. Під час здійснення представництва інтересів громадянина або держави у суді прокурор має право в порядку, передбаченому процесуальним законом та законом, що регулює <i>виконавче провадження</i>:</p>	<p>Стаття 23. Представництво інтересів громадянина або держави в суді</p> <p>...</p> <p>6. Під час здійснення представництва інтересів громадянина або держави у суді прокурор має право в порядку, передбаченому процесуальним законом та законом, що регулює порядок примусового виконання рішень:</p>
<p align="center">Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»</p>	
<p>Стаття 10. Державний реєстратор</p> <p>1. Державним реєстратором є:</p> <p>1) громадянин України, який має вищу освіту за спеціальністю правознавство, відповідає кваліфікаційним вимогам, встановленим Міністерством юстиції України, та перебуває у трудових відносинах з суб'єктом державної реєстрації прав;</p> <p>2) нотаріус;</p>	<p>Стаття 10. Державний реєстратор</p> <p>1. Державним реєстратором є:</p> <p>1) громадянин України, який має вищу освіту за спеціальністю правознавство, відповідає кваліфікаційним вимогам, встановленим Міністерством юстиції України, та перебуває у трудових відносинах з суб'єктом державної реєстрації прав;</p> <p>2) нотаріус;</p>

<p>3) державний, приватний виконавець у разі накладення/зняття таким виконавцем арешту на нерухоме майно під час примусового виконання рішень відповідно до закону.</p> <p>3. Державний реєстратор:</p> <p>....</p> <p>4) під час проведення реєстраційних дій обов'язково використовує відомості Державного земельного кадастру та Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва, а також відомості інших реєстрів (кадастрів), автоматизованих інформаційних систем, держателем (розпорядником, володільцем, адміністратором) яких є державні органи, шляхом безпосереднього доступу до них чи у порядку інформаційної взаємодії з Державним реєстром прав, у тому числі відомості, що містять персональні дані особи;</p> <p>....</p> <p>9-1) надає в установленому порядку та у випадках, передбачених <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>, інформацію органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю;</p>	<p>3. Державний реєстратор:</p> <p>...</p> <p>4) під час проведення реєстраційних дій обов'язково використовує відомості Державного земельного кадастру, Єдиного реєстру боржників, Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва, а також відомості інших реєстрів (кадастрів), автоматизованих інформаційних систем, держателем (розпорядником, володільцем, адміністратором) яких є державні органи, шляхом безпосереднього доступу до них чи у порядку інформаційної взаємодії з Державним реєстром прав, у тому числі відомості, що містять персональні дані особи.</p> <p>Інформаційна взаємодія Державного реєстру прав та Єдиного реєстру боржників здійснюється в порядку, визначеному Міністерством юстиції України;</p> <p>...</p> <p>9-1) надає в установленому порядку та у випадках, передбачених Законом України «Про примусове виконання рішень», інформацію органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю;</p>
<p>Стаття 24. Відмова в державній реєстрації прав</p> <p>1. Підстави для відмови в державній реєстрації прав:</p> <p>...</p>	<p>Стаття 24. Відмова в державній реєстрації прав</p> <p>1. Підстави для відмови в державній реєстрації прав:</p> <p>...</p>

<p><i>12) заявник звернувся із заявою про державну реєстрацію права власності щодо майна, що відповідно до поданих для такої реєстрації документів відчужено особою, яка на момент проведення такої реєстрації внесена до Єдиного реєстру боржників, у тому числі за виконавчими провадженнями про стягнення аліментів за наявності заборгованості з відповідних платежів понад три місяці;</i></p> <p>...</p>	<p>12) заяву про державну реєстрацію права власності подано щодо нерухомого майна, право власності на яке набуто на підставі правочину, що передбачає відчуження такого майна у будь-який спосіб особою, відомості про яку внесено до Єдиного реєстру боржників, чи на підставі правочину, що передбачає набуття права власності на таке майно іпотекодержателем, коли іпотекодавцем є особа, відомості про яку внесено до Єдиного реєстру боржників, крім випадку, коли відомості про іпотекодавця внесено до Єдиного реєстру боржників після державної реєстрації іпотеки;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 27. Підстави для державної реєстрації прав</p> <p>1. Державна реєстрація права власності та інших речових прав, крім державної реєстрації права власності на об'єкт незавершеного будівництва, проводиться на підставі:</p> <p>...</p> <p>2. Державна реєстрація обтяжень проводиться на підставі:</p> <p>1) судового рішення щодо набуття, зміни або припинення обтяження речових прав на нерухоме майно, що набрало законної сили;</p> <p>2) рішення державного виконавця, приватного виконавця щодо обтяження речових прав на нерухоме майно;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 27. Підстави для державної реєстрації прав</p> <p>1. Державна реєстрація права власності та інших речових прав, крім державної реєстрації права власності на об'єкт незавершеного будівництва, проводиться на підставі:</p> <p>...</p> <p>2. Державна реєстрація обтяжень проводиться на підставі:</p> <p>1) судового рішення щодо набуття, зміни або припинення обтяження речових прав на нерухоме майно, що набрало законної сили;</p> <p>2) рішення державного виконавця, приватного виконавця щодо обтяження речових прав на нерухоме майно винесеного, у зв'язку з примусовим виконанням судового рішення про забезпечення позову;</p> <p>...</p>

Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань»	
<p>Стаття 6. Державний реєстратор</p> <p>2. Державний реєстратор:</p> <p>1) приймає документи;</p> <p>...</p> <p>6¹) надає в установленому порядку та у випадках, передбачених <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>, інформацію органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю;</p> <p>7) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом.</p>	<p>Стаття 6. Державний реєстратор</p> <p>2. Державний реєстратор:</p> <p>1) приймає документи;</p> <p>...</p> <p>6¹) надає в установленому порядку та у випадках, передбачених Законом України «Про примусове виконання рішень», інформацію органу державної виконавчої служби або приватному виконавцю;</p> <p>7) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом.</p>
<p>Стаття 14. Подання документів для державної реєстрації</p> <p>6. Направлення судових рішень щодо проведення реєстраційної дії для примусового виконання здійснюється у порядку, визначеному <i>Законом України «Про виконавче провадження»</i>.</p>	<p>Стаття 14. Подання документів для державної реєстрації</p> <p>6. Направлення судових рішень щодо проведення реєстраційної дії для примусового виконання здійснюється у порядку, визначеному Законом України « Про примусове виконання рішень».</p>
<p>Стаття 16. Вимоги до найменування юридичної особи або її відокремленого підрозділу</p> <p>.....</p> <p>6. Законами можуть бути встановлені особливості найменування товариств, холдингових компаній, банків, пенсійних фондів, корпоративних інвестиційних фондів, торгово-промислової палати, навчальних закладів, юридичних осіб, які мають ліцензію на здійснення страхової діяльності, волонтерських організацій, адвокатських бюро, операторів державних лотерей, асоціацій органів місцевого самоврядування та їх</p>	<p>Стаття 16. Вимоги до найменування юридичної особи або її відокремленого підрозділу</p> <p>.....</p> <p>6. Законами можуть бути встановлені особливості найменування товариств, холдингових компаній, банків, пенсійних фондів, корпоративних інвестиційних фондів, торгово-промислової палати, навчальних закладів, юридичних осіб, які мають ліцензію на здійснення страхової діяльності, волонтерських організацій, адвокатських бюро, бюро приватних виконавців, операторів державних лотерей, асоціацій органів місцевого самоврядування та їх добровільних</p>

<p>добровільних об'єднань, політичних партій, громадських об'єднань, профспілок, їх організацій та об'єднань, організацій роботодавців, їх об'єднань.</p>	<p>об'єднань, політичних партій, громадських об'єднань, профспілок, їх організацій та об'єднань, організацій роботодавців, їх об'єднань.</p>
<p>Стаття 17. Документи, що подаються заявником для державної реєстрації юридичної особи</p> <p>...</p> <p>5. Для державної реєстрації змін до відомостей про розмір статутного капіталу, розміри часток у статутному капіталі чи склад учасників товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю подаються такі документи:</p> <p>...</p> <p>3) один із таких відповідних документів:</p> <p>...</p> <p>е) судове рішення, що набрало законної сили, про стягнення (витребування з володіння) з відповідача частки (частини частки) у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю.</p> <p>є) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;</p> <p>ж) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи - нерезидента в країні її місцезнаходження, - у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа - нерезидент;</p> <p>з) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, - для фізичної особи - нерезидента та,</p>	<p>Стаття 17. Документи, що подаються заявником для державної реєстрації юридичної особи</p> <p>...</p> <p>5. Для державної реєстрації змін до відомостей про розмір статутного капіталу, розміри часток у статутному капіталі чи склад учасників товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю подаються такі документи:</p> <p>...</p> <p>3) один із таких відповідних документів:</p> <p>...</p> <p>е) судове рішення, що набрало законної сили, про стягнення (витребування з володіння) з відповідача частки (частини частки) у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю.</p> <p>є) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;</p> <p>ж) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи - нерезидента в країні її місцезнаходження, - у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа - нерезидент;</p> <p>з) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, - для фізичної особи - нерезидента та, якщо такий</p>

<p>якщо такий документ оформлений без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, - для фізичної особи - резидента.</p>	<p>документ оформлений без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, - для фізичної особи - резидента;</p> <p>и) акт державного виконавця, приватного виконавця про проведений електронний аукціон.</p>
<p>Стаття 25. Порядок проведення державної реєстрації та інших реєстраційних дій</p> <p>1. Державна реєстрація та інші реєстраційні дії проводяться на підставі:</p> <p>1) документів, що подаються заявником для державної реєстрації;</p> <p>2) <i>судових рішень, що набрали законної сили та тягнуть за собою зміну відомостей в Єдиному державному реєстрі, а також що надійшли в електронній формі від суду або державної виконавчої служби відповідно до Закону України «Про виконавче провадження» щодо:</i></p> <p>...</p> <p>5. <i>Суб'єкт державної реєстрації не пізніше наступного робочого дня з дати отримання судового рішення, передбаченого пунктом 2 частини першої цієї статті:</i></p> <p>1) <i>звертається до суду за роз'ясненням судового рішення - у разі якщо судове рішення є незрозумілим для суб'єкта державної реєстрації;</i></p> <p>2) <i>повідомляє суд або державну виконавчу службу про неможливість виконання рішення із зазначенням підстав - у разі неможливості виконання судового рішення;</i></p>	<p>Стаття 25. Порядок проведення державної реєстрації та інших реєстраційних дій</p> <p>1. Державна реєстрація та інші реєстраційні дії проводяться на підставі:</p> <p>1) документів, що подаються заявником для державної реєстрації;</p> <p>2) судових рішень, що набрали законної сили та тягнуть за собою зміну відомостей в Єдиному державному реєстрі, в тому числі, що надійшли в електронній формі від суду а також рішень державного виконавця або приватного виконавця щодо:</p> <p>...</p> <p>5. Суб'єкт державної реєстрації не пізніше наступного робочого дня з дати отримання рішення, передбаченого пунктом 2 частини першої цієї статті:</p> <p>1) звертається до суду за роз'ясненням судового рішення - у разі якщо судове рішення є незрозумілим для суб'єкта державної реєстрації;</p> <p>2) проводить відповідну реєстраційну дію шляхом внесення запису до Єдиного державного реєстру (крім випадку, передбаченого пунктом 1 цієї частини);</p> <p>3) формує виписку для її оприлюднення на порталі електронних сервісів або з використанням Єдиного</p>

<p>3) <i>проводить відповідну реєстраційну дію шляхом внесення запису до Єдиного державного реєстру (крім випадків, передбачених пунктами 1 та 2 цієї частини);</i></p> <p>4) <i>формує виписку для її оприлюднення на порталі електронних сервісів або з використанням Єдиного державного вебпорталу електронних послуг - у разі зміни відомостей, що містяться у виписці.</i></p>	<p>державного вебпорталу електронних послуг - у разі зміни відомостей, що містяться у виписці.</p>
<p>Стаття 28. Відмова у державній реєстрації</p> <p>1. Підстави для відмови у державній реєстрації:</p> <p>1) документи подано особою, яка не має на це повноважень;</p> <p>...</p> <p>3-1) заяву про державну реєстрацію змін до відомостей Єдиного державного реєстру, пов'язаних із зміною засновників (учасників) юридичної особи у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи, подано щодо засновника (учасника), який на момент подання заяви внесений до Єдиного реєстру боржників, зокрема за виконавчими провадженнями про стягнення аліментів за наявності заборгованості з відповідних платежів понад три місяці, крім випадку збільшення розміру такої частки;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 28. Відмова у державній реєстрації</p> <p>1. Підстави для відмови у державній реєстрації:</p> <p>1) документи подано особою, яка не має на це повноважень;</p> <p>...</p> <p>3-1) заяву про державну реєстрацію змін до відомостей Єдиного державного реєстру, пов'язаних із зміною засновників (учасників) юридичної особи у зв'язку із зміною частки засновника (учасника) у статутному (складеному) капіталі (пайовому фонді) юридичної особи, подано щодо засновника (учасника), який на момент подання заяви внесений до Єдиного реєстру боржників, крім випадку збільшення розміру такої частки;</p> <p>...</p>

Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг»

Стаття 13. Порядок сплати внесків на регулювання

...

5. У разі несплати внеску на регулювання або сплати його не в повному обсязі протягом кварталу, наступного за звітним, Регулятор приймає рішення про накладення на такого платника внеску штрафу у розмірі 5 відсотків несплаченої суми внеску на регулювання та може звернутися до суду про стягнення несплаченого внеску на регулювання.

...

У разі несплати штрафу та/або ненадання копії платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу, в зазначений строк, виконання постанови про накладення штрафу здійснюється державною виконавчою службою в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».

Стаття 13. Порядок сплати внесків на регулювання

...

5. У разі несплати внеску на регулювання або сплати його не в повному обсязі протягом кварталу, наступного за звітним, Регулятор приймає рішення про накладення на такого платника внеску штрафу у розмірі 5 відсотків несплаченої суми внеску на регулювання та може звернутися до суду про стягнення несплаченого внеску на регулювання.

...

У разі несплати штрафу та/або ненадання копії платіжного документа, що засвідчує факт сплати штрафу, в зазначений строк, зазначена постанова вноситься до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».

Закон України «Про споживче кредитування»

Стаття 28. Відповідальність за порушення вимог щодо етичної поведінки

...

Стаття 28. Відповідальність за порушення вимог щодо етичної поведінки

...

3. Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення.

У разі якщо протягом місяця з дня набрання чинності рішенням про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу кредитодавець, новий кредитор, колекторська компанія письмово не повідомили Національний банк України про добровільне виконання такого рішення і таке рішення не було оскаржене в судовому порядку, таке рішення набуває статусу виконавчого документа, *підлягає оформленню відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження» та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законодавством.*

У разі якщо рішення Національного банку України про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності оскаржене в судовому порядку та адміністративним судом відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням у такій справі *з урахуванням строків, передбачених Законом України «Про виконавче провадження».*

3. Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення.

У разі якщо протягом місяця з дня набрання чинності рішенням про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу кредитодавець, новий кредитор, колекторська компанія письмово не повідомили Національний банк України про добровільне виконання такого рішення і таке рішення не було оскаржене в судовому порядку, таке рішення набуває статусу виконавчого документа, **підлягає внесенню до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».**

У разі якщо рішення Національного банку України про застосування заходу впливу у вигляді накладення штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності оскаржене в судовому порядку та адміністративним судом відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням у такій справі.

Закон України «Про відновлення платоспроможності державних вугледобувних підприємств»

Стаття 1. *Тимчасово, до 1 січня 2022 року, підлягають зупиненню виконавчі провадження та заходи примусового виконання рішень щодо державних вугледобувних підприємств, які підлягають виконанню в порядку, встановленому Законом України »Про виконавче провадження», знімаються арешти та заборони відчуження майна у таких виконавчих провадженнях, крім рішень про виплату заробітної плати, вихідної допомоги, інших виплат (компенсацій), що належать працівнику у зв'язку з трудовими відносинами, відшкодування матеріальної (майнової) шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, стягнення аліментів та рішень про стягнення заборгованості із сплати внесків до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, заборгованості із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.*

Справи про банкрутство державних вугледобувних підприємств до 1 січня 2022 року не порушуються. Провадження у справах про банкрутство державних вугледобувних підприємств, порушені до дня набрання чинності цим Законом, підлягають припиненню, крім випадків, якщо ліквідація відбувається за рішенням власника.

Стаття 1.-

Справи про банкрутство державних вугледобувних підприємств до 1 січня 2022 року не порушуються. Провадження у справах про банкрутство державних вугледобувних підприємств, порушені до дня набрання чинності цим Законом, підлягають припиненню, крім випадків, якщо ліквідація відбувається за рішенням власника.

Закон України «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин»

Стаття 66. Провадження у справах про порушення цього Закону, законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, ветеринарну медицину та благополуччя тварин

15. Постанова у справі має містити:

...

Постанова про накладення штрафу має відповідати вимогам до виконавчого документа, передбаченим *Законом України «Про виконавче провадження»*.

...

24. Якщо штраф не сплачено у строк, встановлений частиною двадцять третьою цієї статті, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється в порядку, встановленому *Законом України «Про виконавче провадження»*. Суми штрафів зараховуються до державного бюджету.

Стаття 66. Провадження у справах про порушення цього Закону, законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, ветеринарну медицину та благополуччя тварин

15. Постанова у справі має містити:

...

Постанова про накладення штрафу має відповідати вимогам до виконавчого документа, передбаченим **Законом України «Про примусове виконання рішень»**.

...

24. Якщо штраф не сплачено у строк, встановлений частиною двадцять третьою цієї статті, постанова про накладення штрафу вноситься до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному **Законом України «Про примусове виконання рішень»**.

Закон України «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання»

Стаття 16. Порядок накладення та стягнення штрафів за правопорушення у сфері комерційного обліку комунальних послуг

...

Стаття 16. Порядок накладення та стягнення штрафів за правопорушення у сфері комерційного обліку комунальних послуг

...

<p>8. У разі якщо штраф не сплачено у строк, встановлений частиною шостою цієї статті, примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється у порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».</p>	<p>8. Постанова про накладення штрафу є виконавчим документом.</p> <p>У разі якщо штраф не сплачено у строк, встановлений частиною шостою цієї статті, зазначена постанова вноситься до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>
<p align="center">Закон України «Про забезпечення прозорості у видобувних галузях»</p>	
<p>Стаття 14. Відповідальність суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, материнських підприємств у видобувних галузях за порушення законодавства про забезпечення прозорості у видобувних галузях</p> <p>2. Провадження у справах про порушення законодавства про забезпечення прозорості у видобувних галузях щодо суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, або материнських підприємств у видобувних галузях, які є суб'єктами розкриття інформації, здійснюється відповідно до положень цієї статті.</p> <p>...</p> <p>Постанова про накладення штрафу є виконавчим документом.</p>	<p>Стаття 14. Відповідальність суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, материнських підприємств у видобувних галузях за порушення законодавства про забезпечення прозорості у видобувних галузях</p> <p>2. Провадження у справах про порушення законодавства про забезпечення прозорості у видобувних галузях щодо суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, або материнських підприємств у видобувних галузях, які є суб'єктами розкриття інформації, здійснюється відповідно до положень цієї статті.</p> <p>...</p> <p>Постанова про накладення штрафу є виконавчим документом.</p>

<p>У разі якщо штраф не сплачено у строк, встановлений цією статтею, <i>примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється у порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».</i></p>	<p>У разі якщо штраф не сплачено у строк, встановлений цією статтею, зазначена постанова вноситься до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».</p>
<p align="center">Закон України «Про забезпечення функціонування української мови як державної»</p>	
<p>Стаття 9. Особи, які зобов'язані володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків</p> <p>1. Володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків зобов'язані:</p> <p>...</p> <p>12) нотаріуси;</p>	<p>Стаття 9. Особи, які зобов'язані володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків</p> <p>1. Володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків зобов'язані:</p> <p>...</p> <p>12) нотаріуси;</p> <p>12¹) приватні виконавці;</p>
<p>Стаття 57. Порядок накладення штрафів на суб'єктів господарювання за порушення закону щодо застосування державної мови у сфері обслуговування споживачів</p> <p>...</p> <p>8. Суб'єкт господарювання перераховує суму штрафу до державного бюджету у п'ятнадцятиденний строк після отримання постанови, про що протягом трьох днів письмово повідомляє Уповноваженого із зазначенням номера і дати платіжного доручення. У разі оскарження постанови штраф повинен бути сплачений не пізніше ніж</p>	<p>Стаття 57. Порядок накладення штрафів на суб'єктів господарювання за порушення закону щодо застосування державної мови у сфері обслуговування споживачів</p> <p>...</p> <p>8. Суб'єкт господарювання перераховує суму штрафу до державного бюджету у п'ятнадцятиденний строк після отримання постанови, про що протягом трьох днів письмово повідомляє Уповноваженого із зазначенням номера і дати платіжного доручення. У разі оскарження постанови штраф</p>

<p>через 15 днів після повідомлення про залишення скарги без задоволення.</p> <p><i>9. Постанова про накладення штрафу обов'язкова для виконання суб'єктом господарювання.</i></p> <p><i>У разі невиконання зазначеної постанови сума штрафу стягується в установленому законом порядку.</i></p> <p><i>Не може бути виконана постанова про накладення штрафу, якщо її не було звернуто до виконання протягом строку, встановленого Законом України «Про виконавче провадження».</i></p>	<p>повинен бути сплачений не пізніше ніж через 15 днів після повідомлення про залишення скарги без задоволення.</p> <p>9. Постанова про накладення штрафу обов'язкова для виконання суб'єктом господарювання та є виконавчим документом.</p> <p>У разі невиконання зазначеної постанови у строк визначений частиною восьмою цієї статті, така постанова вноситься до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень»..</p>
<p align="center">Закон України «Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації»</p>	
<p align="center">III. Прикінцеві та перехідні положення</p>	
<p><i>3. Забороняється вчиняти виконавчі дії відповідно до Закону України «Про виконавче провадження» щодо об'єктів права державної власності, які на день набрання чинності цим Законом були включені до переліків, затверджених Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом, крім стягнення грошових коштів і товарів, що були передані в заставу за кредитними договорами.</i></p>	

Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»

Стаття 32. Відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії

...
10. Рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу (його уповноваженої посадової особи) про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу, передбачених цією статтею, набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення (постанови).

Інформація про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу (із зазначенням назви суб'єкта первинного фінансового моніторингу, відомостей про застосовані заходи впливу, у тому числі розмір штрафу, а також загальних відомостей про порушення законодавства), оскарження зазначених заходів впливу та про відповідне рішення суду, що набрало законної сили, оприлюднюється на офіційному веб-сайті відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу у встановленому ним порядку та залишається доступною для перегляду не менше п'яти років з дня оприлюднення.

Не підлягає оприлюдненню інформація про:

1) персональні дані відсторонених від посад посадових осіб;

Стаття 32. Відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії

...
10. Рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу (його уповноваженої посадової особи) про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу, передбачених цією статтею, набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення (постанови).

Інформація про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу (із зазначенням назви суб'єкта первинного фінансового моніторингу, відомостей про застосовані заходи впливу, у тому числі розмір штрафу, а також загальних відомостей про порушення законодавства), оскарження зазначених заходів впливу та про відповідне рішення суду, що набрало законної сили, оприлюднюється на офіційному веб-сайті відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу у встановленому ним порядку та залишається доступною для перегляду не менше п'яти років з дня оприлюднення.

Не підлягає оприлюдненню інформація про:

1) персональні дані відсторонених від посад посадових осіб;

2) застосовані заходи впливу, якщо таке оприлюднення може мати негативний вплив, завдати шкоди та/або загрожувати стабільності фінансової системи чи може мати вплив на досудове розслідування та/або судове провадження (крім узагальненої за такими суб'єктами первинного фінансового моніторингу інформації без зазначення їх назв).

Рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу, передбачених цією статтею, може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до законодавства протягом місяця з дня набрання ним чинності.

У разі якщо протягом місяця з дня набрання чинності рішенням (постановою) суб'єкта державного фінансового моніторингу про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу у формі штрафу суб'єкт первинного фінансового моніторингу письмово не повідомив суб'єкта державного фінансового моніторингу про добровільне виконання такого рішення (постанови), та таке рішення (постанову) не було оскаржено у судовому порядку, воно набуває статусу виконавчого документа, *підлягає оформленню відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження» та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законодавством.*

У разі якщо рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу у

2) застосовані заходи впливу, якщо таке оприлюднення може мати негативний вплив, завдати шкоди та/або загрожувати стабільності фінансової системи чи може мати вплив на досудове розслідування та/або судове провадження (крім узагальненої за такими суб'єктами первинного фінансового моніторингу інформації без зазначення їх назв).

Рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу, передбачених цією статтею, може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до законодавства протягом місяця з дня набрання ним чинності.

У разі якщо протягом місяця з дня набрання чинності рішенням (постановою) суб'єкта державного фінансового моніторингу про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу у формі штрафу суб'єкт первинного фінансового моніторингу письмово не повідомив суб'єкта державного фінансового моніторингу про добровільне виконання такого рішення (постанови), та таке рішення (постанову) не було оскаржено у судовому порядку, воно набуває статусу виконавчого документа, **підлягає внесенню до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».**

У разі якщо рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу про застосування до суб'єкта

<p>формі штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності оскаржене у судовому порядку та адміністративним судом відкрите провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням у такій справі з <i>урахуванням строків, передбачених Законом України «Про виконавче провадження»</i>.</p>	<p>первинного фінансового моніторингу заходів впливу у формі штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності оскаржене у судовому порядку та адміністративним судом відкрите провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням у такій справі.</p>
<p align="center">Закон України «Про заходи, спрямовані на погашення заборгованості, що утворилася на оптовому ринку електричної енергії»</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>7) поточні рахунки із спеціальним режимом використання оптового постачальника - рахунки оптового постачальника електричної енергії, відкриті в уповноваженому банку і призначені для розрахунків за електричну енергію з учасниками (членами) оптового ринку електричної енергії України, операції на яких не можуть бути призупинені та на які не може бути звернено стягнення відповідно до <i>Закону України «Про виконавче провадження»</i>;</p> <p>..</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>7) поточні рахунки із спеціальним режимом використання оптового постачальника - рахунки оптового постачальника електричної енергії, відкриті в уповноваженому банку і призначені для розрахунків за електричну енергію з учасниками (членами) оптового ринку електричної енергії України, операції на яких не можуть бути призупинені та на які не може бути звернено стягнення відповідно до Закону України «Про примусове виконання рішень»;</p> <p>...</p>

Закон України «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор»

Стаття 58. Фінансова відповідальність за порушення вимог цього Закону

12. У разі якщо протягом трьох місяців з дня набрання чинності рішенням Уповноваженого органу про застосування до організатора азартних ігор фінансових санкцій організатор азартних ігор письмово не повідомив Уповноважений орган про добровільне виконання рішення і воно не було оскаржене у судовому порядку, таке рішення визнається виконавчим документом, підлягає оформленню відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження» та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законом.

Стаття 58. Фінансова відповідальність за порушення вимог цього Закону

12. У разі якщо протягом трьох місяців з дня набрання чинності рішенням Уповноваженого органу про застосування до організатора азартних ігор фінансових санкцій організатор азартних ігор письмово не повідомив Уповноважений орган про добровільне виконання рішення і воно не було оскаржене у судовому порядку, таке рішення визнається виконавчим документом, підлягає внесенню до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».

Закон України «Про внутрішній водний транспорт»

Стаття 68. Арешт судна

1. Судно може бути арештоване чи звільнене з-під арешту за рішенням суду або рішенням арбітражного суду, якщо це передбачено договором.

2. Якщо судом або Головою Морської арбітражної комісії при Торгово-промисловій палаті України прийнято рішення про забезпечення позову шляхом накладення арешту на судно (якщо таке рішення підлягає

Стаття 68. Арешт судна

1. Судно може бути арештоване чи звільнене з-під арешту за рішенням суду або рішенням арбітражного суду, якщо це передбачено договором.

2. Якщо судом або Головою Морської арбітражної комісії при Торгово-промисловій палаті України прийнято рішення про забезпечення позову шляхом накладення арешту на судно (якщо таке рішення підлягає обов'язковому виконанню) або

<p>обов'язковому виконанню) або якщо судно примусово реалізовано під час здійснення <i>виконавчих дій, орган</i>, що прийняв відповідне рішення, направляє інформацію про це до органу, що проводить державну реєстрацію суден, для внесення відповідного запису до Державного суднового реєстру України або Суднової книги.</p> <p>Судновласник має бути поінформований органом, що проводить державну реєстрацію суден, про накладення на судно арешту чи його зняття.</p>	<p>якщо судно примусово реалізовано під час здійснення примусового виконання рішення, орган державної виконавчої служби (приватний виконавець), що прийняв відповідне рішення, направляє інформацію про це до органу, що проводить державну реєстрацію суден, для внесення відповідного запису до Державного суднового реєстру України або Суднової книги.</p> <p>Судновласник має бути поінформований органом, що проводить державну реєстрацію суден, про накладення на судно арешту чи його зняття.</p>
<p>Стаття 74. Відповідальність за порушення законодавства про внутрішній водний транспорт</p> <p>...</p> <p><i>19. Постанова про застосування адміністративно-господарських санкцій є виконавчим документом відповідно до Закону України «Про виконавче провадження». Примусове виконання постанови про застосування адміністративно-господарських санкцій здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження», якщо штраф не сплачено протягом 15 днів після набрання законної сили такою постановою. У порядку примусового виконання постанови про застосування адміністративно-господарських санкцій з правопорушника також стягуються витрати на облік зазначених правопорушень. Розмір витрат на облік правопорушень визначається Кабінетом Міністрів України.</i></p>	<p>Стаття 74. Відповідальність за порушення законодавства про внутрішній водний транспорт</p> <p>...</p> <p>19. Постанова про застосування адміністративно-господарських санкцій є виконавчим документом та підлягає внесенню до Єдиного державного реєстру виконавчих документів», якщо штраф не сплачено протягом 15 днів після набрання законної сили такою постановою.</p> <p>Примусове виконання постанови про застосування адміністративно-господарських санкцій здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про примусове виконання рішень.</p>

Закон України «Про фінансовий лізинг»

Стаття 17. Відмова від договору фінансового лізингу та дострокове розірвання договору фінансового лізингу

...

4. Після отримання лізингоодержувачем об'єкта фінансового лізингу лізингодавець має право відмовитися від договору фінансового лізингу в односторонньому порядку, письмово повідомивши про це лізингоодержувача, та/або вимагати повернення об'єкта фінансового лізингу, у тому числі у безспірному порядку, на підставі виконавчого напису нотаріуса:

1) у разі якщо лізингоодержувач не сплатив за договором фінансового лізингу лізинговий платіж частково або в повному обсязі та прострочення становить більше 60 календарних днів;

2) за наявності інших підстав, встановлених договором фінансового лізингу або законом.

Повернення предмета договору фінансового лізингу за виконавчим написом нотаріуса здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження». Вчинення виконавчого напису про повернення предмета договору фінансового лізингу на договорах фінансового лізингу здійснюється нотаріусом, за умови надання документів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 17. Відмова від договору фінансового лізингу та дострокове розірвання договору фінансового лізингу

...

4. Після отримання лізингоодержувачем об'єкта фінансового лізингу лізингодавець має право відмовитися від договору фінансового лізингу в односторонньому порядку, письмово повідомивши про це лізингоодержувача, та/або вимагати повернення об'єкта фінансового лізингу, у тому числі у безспірному порядку, на підставі виконавчого напису нотаріуса:

1) у разі якщо лізингоодержувач не сплатив за договором фінансового лізингу лізинговий платіж частково або в повному обсязі та прострочення становить більше 60 календарних днів;

2) за наявності інших підстав, встановлених договором фінансового лізингу або законом.

Повернення предмета договору фінансового лізингу за виконавчим написом нотаріуса здійснюється в порядку, встановленому Законом України «**Про примусове виконання рішень**». Вчинення виконавчого напису про повернення предмета договору фінансового лізингу на договорах фінансового лізингу здійснюється нотаріусом, за умови надання документів, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України.

Закон України «Про обмеження обігу пластикових пакетів на території України»

Стаття 6. Відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері розповсюдження пластикових пакетів

...

8. У разі якщо штраф не сплачено у строк, встановлений частиною сьомою цієї статті, *примусове виконання постанови про накладення штрафу здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».*

Стаття 6. Відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері розповсюдження пластикових пакетів

...

8. У разі якщо штраф не сплачено у строк, встановлений частиною сьомою цієї статті, **така постанова вноситься до Єдиного державного реєстру виконавчих документів та пред'являється до органу державної виконавчої служби або приватного виконавця для примусового виконання у порядку, визначеному Законом України «Про примусове виконання рішень».**

Народні депутати України

**В. БОЖИК
А. КОСТІН
та інші**

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Божик Валерій Іванович

Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000CC122F002FCD8E00

Дійсний до: 21.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 405д9/1-2021/193659 від 14.06.2021

544000